

Curierul Adventist

*A 14-a sesiune
a Adunării Generale
a Uniunii Române
26 - 29 aprilie 2000*

**Publicația oficială a
Bisericii Creștine Adventiste
de Ziua a Șaptea din România**

**Apare lunar, sub coordonarea
Comitetului Uniunii**

Redactor-șef: Aron Moldovan

Consultanți: Adrian Bocăneanu,
Teodor Huțanu, Ioan Câmpian-Tătar,
Sabinel Bancu, Ion Buciuman, Emilian
Niculescu, Teofil Petre, Iosif Suciu.

Colaboratori speciali: Viorel
Dima, Lazăr Forray, dr. Gily
Ionescu, Cristian Modan, Gheorghe
Modoran, Ernest Szasz

Secretar de redacție:

Mihai Ghioaldă

Grafică: Dragoș Drumaș

Tehnoredactare: George Toncu

Corectură: Lori Gheorghită

ADRESA REDACȚIEI:

Curierul Adventist, str. Labirint
116, 74124 București, Oficiul
poștal 20, nr. de tel. 323 48 95

CĂTRE CITITORI:

Pagina pentru scrisori este un spațiu de dialog în care să puteți comunica sugestii, reacții la articolele publicate, preferințe pentru anumite subiecte sau abordarea unor probleme pe care le socotiți importante. Ne cerem scuze dacă, din motive de spațiu, vom reformula unele scrisori mai lungi.

De asemenea, primim cu plăcere manuscrise nesolicitate. Sunt bine venite informații și inițiative din viața comunităților. Apreciem articole care tratează aspecte legate de experiența personală și puncte de vedere asupra problemelor majore care ne confruntă.

Imprimată la Tipografia Viață
și Sănătate. Adresa: str. Valeriu
Branîște nr. 29, nr. de tel. 323 48 95

**ISSN 1220 – 6725
Anul LXXVII nr. 5**

Cu șase ani și jumătate în urmă, am început să lucrez pentru *Curierul Adventist*, fără să-mi imaginez că va trece atât de mult timp până să-l predau mai departe. Poate 75 de numere au apărut de atunci. La mai mult de jumătate, am meșterit zile și nopți cu fratele George Toncu, care m-a uimit prin iscusința cu care mânuia computerul și mai ales prin răbdarea cu care migălea o mulțime de detalii la care doar noi doi ne gândeam. De mai bine de patru ani, fratele Mihai Ghioaldă a preluat mult din activitatea curentă – traduceri, editare și apoi tehnoredactare –, o muncă făcută cu atenție, seriozitate și credincioșie. M-am simțit excelent, ori de câte ori am fost în familia din camera de sus – redacția –, cu surorile experte în gramatică, gata întotdeauna să facă și să refacă o corectură fără sfârșit, dar întotdeauna în criză de timp, și cu vizitele periodice ale fratelui Petrescu, a cărui întrebare o citeam din ochi: Când e gata? La fel de bine primit am fost și în familia din camera de jos: pregătirea filmelor – peste care, până acum câteva luni, domnea cu blândețe și noblețe mereu zâmbitorul frate Coconcea, alături de surorile chemate la orice oră și în orice zi să pună laolaltă paginile coborâte imprevizibil, și tiparul – cu frați puternici, pricepuți să strunească mașini parcă luate de la muzeu și care nu rareori mergeau și a doua milă ca să termine o revistă iremediabil întârziată, și expediția, cu surori rareori băgate în seamă, dar a căror muncă aduce de fapt revista în mâinile cititorilor (vezi foto mai jos).

Bine, veți spune, toată lumea muncește excelent, și totuși *Curierul* vine târziu! Cum vine asta? Răspunsul este în semnătura acestor rânduri!

Mulțumesc tuturor abonaților și cititorilor pentru că, din dragoste, au rămas credincioși revistei, mulțumesc pentru toate observațiile și criticile primite – sper că am învățat ceva din ele – și mulțumesc pentru mesajele de apreciere și de încurajare – nu sunt sigur că am răsplătit cum se cuvine investiția de afecțiune și încredere. Aceștia au fost pentru mine ani de creștere și eu am fost primul binecuvântat.

Începând cu numărul următor, fratele Aron Moldovan va prelua răspunderea revistei și sunt convins că experiența sa bogată, temeinicia pregătirii sale biblice, precizia cu care lucrează și gândirea sa vie, creativă, se vor dovedi binecuvântări deosebite pentru dezvoltarea revistei și pentru cititorii din întreaga țară și din străinătate.

În numele dv., îi spun fratelui Moldovan bun-venit și îi urez să se bucure de iubirea și de încrederea dv.

Adrian Bocăneanu

Prima zi

Lazăr Forray

In dimineața zilei de miercuri, 26 aprilie, zeci de auto-turisme se îndreptau către campusul universitar adventist din Cernica. Aproape cinci sute de delegați și invitați, reprezentând cele peste o mie de comunități din țară, urmau să participe la cea de-a 14-a Adunare Generală a Uniunii Române. Cazarea și masa erau asigurate în campus, iar pentru desfășurarea lucrărilor stătea la dispoziție marea sală a aceluiași așezământ, terminată pentru această ocazie.

În ciuda cerului senin, zâmbetul radios al soarelui nu reușește să îmblânzească vântul nefiresc de rece pentru această zi de primăvară. Totuși, culorile campusului sunt făcute să strălucească mai viu, accentuând astfel atmosfera de sărbătoare. Căci este o sărbătoare această ocazie, atât pentru evenimentul în sine, cât și datorită posibilității rare de întâlnire a majorității pastorilor și a numeroși membri laici din cele șase conferințe.

După cum se știe, la fiecare cinci ani are loc Adunarea Electivă a Uniunii Române. Este periodicitatea cu care se pune în balanță activitatea conducerii bisericii și se aleg noii slujbași ai uniunii pentru următorul interval de timp. Totodată, Adunarea Generală a Uniunii, ca forul suprem de decizie al bisericii din țara noastră, hotărăște direcțiile de urmat pentru viitor în contextul tot mai complex al zilelor noastre. Context care constituie o provocare puternică pentru întreaga frățietate, dar cu un plus imens de responsabilitate pe umerii celor chemați să slujească în foruri de conducere.

Dificultățile cărora trebuie să le facă față purtătorii de răspunderi nu sunt mici. În primii ani după schimbarea regimului, sarcina imensă era să găsim și să creăm mijloacele de a răspunde la interesul uriaș al populației față de religie; să răspândim cunoașterea adevărului în mod atrăgător și direct, în fața unor săli arhipline. Cererea era mult mai mare decât oferta. Ocaziile pierdute au fost mai numeroase decât cele folosite. Împrejurările cereau mult spirit întreprinzător, curaj vizionar, dinamism, însuflețire și forță de

mobilizare. Și, mai presus de toate, spirit de sacrificiu.

În următorii cinci ani, a scăzut simțitor interesul religios al oamenilor, atenția a fost acaparată de lupta pentru subzistență, tot mai mult s-a făcut simțit procesul secularizării. Avântul misionar al bisericii este în scădere, răspunsul comunităților la eforturile de mobilizare este mai slab. Influența lumii se face tot mai simțită în biserică. În aceste condiții, sarcina primordială a servilor lui Dumnezeu cu răspunderi majore a fost găsirea soluției pentru contracararea fenomenelor negative și menținerea atât a unei spiritualități sănătoase, cât și a efortului misionar.

Cu siguranță, în anii care urmează, criza din lume și din biserică se adâncește. Cum va arăta această biserică peste 5, 10, 20 de ani, dacă mai ține Dumnezeu lumea aceasta? Este greu de spus. Următoarei echipe de conducători îi revine o sarcină mult mai grea, aceea de a conduce biserică să țină piept multiplelor influențe degradatoare și să urmeze nu modelul bisericilor în care a încetat creșterea, ci al acelor în care clocotește viața și prin a căror lucrare misionară a membrilor apar noi și noi comunități. Aș numi modelul sud-american, pe cel mexi-

can sau pe cel filipinez. Sau modelul românesc din anii de vârf.

Cred că foarte mulți dintre delegații prezenți la alegerile uniunii simțeau acest lucru.

La ora fixată (14), toți erau la locul lor în marea sală. Tăblițele cu inscripții delimitau spațiile rezervate delegaților de drept, delegaților aleși pe conferințe și invitaților. Pe fețe se putea citi emoția așteptată. Din partea diviziunii noastre (Diviziunea Euro-Africa) erau prezenți frații Ulrich Frikart, președinte, și Erich Amelung, trezorerier. Au fost reprezentate și Uniunea Republicii Moldova, prin fratele Ilie Leahu, președinte, și cea din Ucraina, prin pastorul Boris Corjos, președintele Conferinței Bucovina, din Cernăuți. Fratele Leahu a înmănat fratelui Adrian Bocăneanu, președintele uniunii, o plachetă de apreciere pentru Uniunea Română, din partea Uniunii din Republica Moldova (vezi pagina 28).

„Spre slava Ta uniți închinare-Ți aducem, Doamne.”

La deschiderea sesiunii festive, frații Adrian Bocăneanu și Aron Moldovan au prezentat succint istoria Bisericii Adventiste din lume și din țara noastră și bazele ei de doctrină, viață creștină și misiune. Primul a punctat câteva dintre aniversările deosebite ale acestui an: 130 de ani de la prima proclamare a învățăturilor

adventiste în România, de către misionarul Mihail Czechowsky, 110 ani de la începerea lucrării în Transilvania, 100 de ani de la nașterea fratelui Constantin Tolici, primul misionar al Bisericii Adventiste din România (în Madagascar), 80 de ani de la înființarea uniunii, 50 de ani de la răpirea Școlii Misionare de la Brașov-Stupini, 40 de ani de la procesele prin care o bună parte a conducerii bisericii a fost condamnată și întemnițată sau demisă, 10 ani de la începutul acestei perioade de nemăitântă libertate pentru vestirea și trăirea Evangheliei. Au fost transmise mesaje de salut din partea pastorului Brad Thorp, directorul Rețelei Adventiste Globale de Comunicații (AGCN) a Conferinței Generale, din partea noului președinte al Uniunii Bulgare, din partea comunităților române din Madrid, Viena, Roma, Paris, Loma Linda, Chicago, din partea fratelui Petre Danci și a studenților români de la Universitatea Andrews.

Autoritățile au fost reprezentate prin dl Traian Radu Negrei, consilierul președintelui României pentru învățământ, cultură și religie, dl Nicolae Brânzea, secretar de stat, Secretariatul de Stat pentru Culte, dl Mihai Eftimescu, director în Direcția Generală a Penitenciarelor. Cuvintele acestora au exprimat aprecierea pentru viața și misiunea Bisericii Adventiste din România și pentru acei membri ai bisericii pe care

Dl Traian Radu Negrei, consilier al președintelui României pentru învățământ, cultură și religie (stânga), dl Nicolae Brânzea, secretar de stat, Secretariatul de Stat pentru Culte, precum și reprezentanți ai unor biserici (Biserica lui Dumnezeu Apostolică-Penticostală, Biserica Reformată, Biserica Baptistă) s-au adresat adunării în cadrul întâlnirii festive.

au avut ocazia să-i cunoască mai îndeaproape. Fiind argeșean, dl Nicolae Brânzea a fost bucuros să afle că prima comunitate adventistă a fost deschisă la Pitești, iar dl Traian Radu Negrei s-a mândrit cu faptul că uniunea și primul seminar biblic al bisericii noastre au fost deschise la Focșani, orașul de origine al domniei sale.

Invitația a fost onorată și de reprezentanți ai unor biserici: pastorul Emil Bulgăr, vicepreședinte al Bisericii lui Dumnezeu Apostolice (penticostale) din România, pastorul Cristian Vasile Roske, redactorul publicațiilor aceleiași biserici, preotul paroh Zoltan Albu Zagoni, pastorul Bisericii Reformate din București. Toți aceștia au rostit cuvinte creștine, de iubire în Domnul Hristos și de înrădăcinare în cuvântul Scripturii.

Cu mult interes au fost urmărite cuvintele fratelui Cristi Țepeș, redactor la emisiunile spirituale ale Televiziunii Române, prezbiter al unei comunități baptiste și ascultător constant al emisiunilor postului de radio Vocea Speranței. Urarea pe care ne-a adresat-o, de a fi „mai adventiști” – spre deosebire de frații săi bapțiști, cărora nu le poate spune să fie „mai bapțiști”, pentru că numele „adventist” privește spre viitor, în timp ce numele „baptist” privește spre un eveniment trecut –, a fost primită cu bucurie de cei prezenți.

În toate aceste scurte cuvântări,

s-au exprimat în modul cel mai deschis aprecierea și iubirea fraților creștini din celelalte biserici.

În încheierea acestei părți festive, fratele Ulrich Frikart s-a adresat adunării, iar întreaga sală a intonat mișcătoarea Doxologie Română, pe o muzică așa de dragă pentru

sufletul nostru și în versuri (autor Florin Lăiu) pline de puterea credinței și de darul unității creștine în Domnul Hristos: „Spre slava Ta uniți...” Fratele Nelu Dumitrescu, președintele uniunii în perioada 1990-1995, a înălțat rugăciunea de încheiere.

După încheierea părții festive și de protocol și plecarea oficialităților, după numărarea delegaților și constatarea faptului că se întrunesc condițiile statutare, fratele Adrian Bocăneanu a declarat deschiderea oficială a celei de a 14-a Sesiuni a Adunării Generale Elective a Uniunii. În momentul acela, vechiul comitet al uniunii și-a predat mandatul adunării generale, de la care îl primise cu cinci ani în urmă.

În prima zi a lucrărilor, a fost ales comitetul de organizare, însărcinat cu întocmirea unei liste de propuneri privind componența diferitelor comitete ce urmau să lucreze cu această ocazie.

În acea miercuri seara, soarele a coborât după copacii pădurii din jurul campusului, întinzând așternutul întinericului peste locul unde se vor hotărî lucruri importante pentru destinul bisericii. Cred că, în seara aceea, delegații au zăbovit mai mult pe genunchi, înainte de culcare. Și câți n-or fi făcut la fel, dintre cei peste 74.000 de frați ai mei în credința Domnului Isus?

Lazăr Forray este directorul Departamentului Publicații al uniunii.

RAPORTUL PREȘEDINTELUI

Adrian Bocăneanu

Prin harul Domnului, am atins din nou acest hotar convențional care împarte istoria lucrării din țara noastră în capitole convenabile de câte cinci ani. Este un hotar convențional, pentru că, propriu-zis, viața bisericii își continuă mersul ei neabătut. Chiar astăzi, în mii de localități, în zeci de mii de case, credincioșii noștri muncesc, se roagă și dau mărturie despre Mântuitorul așa cum o fac în oricare altă zi. Această simplă constatare este o bună protecție împotriva tentației de a ne considera mai importanți decât suntem.

Este totuși un hotar, de aceea ne-am făcut puțină ordine în suflet și în birouri. Facem și noi „două grămezi” (Gen. 32,10), dintre care prima este totdeauna mai mare: cea formată din bunătățile Domnului, din credințioșia și slujirea fraților noștri, din iubirea nemeritată arătată față de noi. Când mă gândesc la nenumăratele rugăciuni, la manifestările de dragoste și susținere de care am avut parte împreună cu colegii mei, sufletul mi se umple de recunoștință caldă și umilintă. Aruncăm o ultimă privire spre timpul din care venim și vrem să-L întrebăm pe Domnul cu privire la timpul în care vom pătrunde. Suntem chemați și să ne pocăim, să ne cerem iertare pentru tot ce nu a fost izvorât din credință și iubire și să ne angajăm fără rezerve de partea Domnului și a bisericii Sale, care-I este atât de dragă.

Am acum bucuria să vă împărtășesc ce m-a impresionat cel mai mult și care sunt cele mai puternice izvoare ale speranței și nelineștii acum, când avem șansa să privim deodată spre două țarmuri.

Corpul credincioșilor

Credința trăită zi de zi de corpul credincioșilor și de familiile noastre este măsura cea mai concludentă a calității spirituale a bisericii. Să punctăm câteva aspecte semnificative:

• Întăietatea vieții spirituale asupra oricăror alte interese și activități a fost reconfirmată la început de an 1999, când *Cincizecimea pentru mine* a venit ca o împlinire a făgăduințelor îndelung așteptate și ca o făgăduință care așteaptă să se îplinească într-o și mai mare măsură. Am descoperit că „Domnul așteaptă să Se milostivească de voi, și Se va scula să vă dea îndurare” (Is. 30,18). Totuși, aceasta rămâne zona în care este nevoie și pentru viitor de cea mai solidă creștere și aprofundare. Și în acest ceas întârziat al istoriei ni se adresează aceeași chemare ca la începutul credinței: „Pocăiește-te!” (Apoc. 3,19).

• Orientarea tot mai serioasă a bisericii către misiune ne-a ajutat să redescoperim frumusețea și simplitatea fundamentelor doctrinale ale vieții noastre de credință. Observ cu plăcere că ne simțim tot mai bine să afirmăm

cu convingere adevărurile elementare, care ne-au adus speranță și ne-au zidit credința, și avem mai puțină predispoziție către speculativ și gratuit: „Căci am primit de la Domnul ce v-am învățat, și anume că Domnul Isus” (1 Cor. 11,23) – aceasta este ceea ce merită cel mai intens studiu, cea mai viguroasă predicare, cea mai vie recunoștință. Totuși, consolidarea doctrinală, studiul sistematic și

aprofundat încă nu au locul cuvenit, de aceea reprezintă o prioritate pentru viitor. Avem răspunderea față de membrii vechi și noi să studiem cu atâta sârguință, încât „să nu mai fim copii, plutind încoace și încolo, purtați de orice vânt de învățătură, prin vicleniile oamenilor și prin șiretenia lor în mijloacele de amăgire, ci credincioși adevărului, în dragoste, să creștem în toate privințele, ca să ajungem la Cel ce este Capul, Hristos” (Efes. 4,14.15).

• Cincizeci de mii de ființe prețioase au fost adăugate bisericii în ultimii zece ani, dintre care 22.500 în ultimii cinci ani. Aceștia au îmbogățit biserica prin prospețimea credinței lor, prin râvna mărturisirii lor și prin marea varietate de daruri spirituale. Ei reprezintă un potențial

Fratele Adrian Bocăneanu transmite felicitări fratelui Lucian Mihăilescu, din Slobozia, pentru activitatea fundației „Internet spre cer”.

uriaz pentru biserică, din care o parte este deja valorificată. Nu puțini participă deja la activitățile evanghelice și la conducerea locală. Dar posibilitățile de creștere sunt mult mai mari. În acest scop, prinde contur un proiect foarte cuprinzător pentru consolidarea lor în credință și echiparea lor sistematică pentru slujire.

Între timp, prin Școala de Sabat, prin predicare și literatură și mai ales prin ciclurile succesive de programe transmise prin satelit, bisericile s-au întărit în cunoașterea adevărului mântuirii. Fidelitatea față de Dumnezeu se verifică și se stabilizează și în mijlocul crizelor – individuale

și colective. Cea din vara anului 1999, care a vizat în mod direct segmentul cel mai tânăr al bisericii, dar a testat seriositatea ascultării și vigoarea credinței întregii biserici, a generat un efort de cercetare, rugăciune și sprijin reciproc fără precedent, pe care Dumnezeu l-a binecuvântat cu îmbelșugare, după cum făgăduise: „Așa vorbește Domnul: Păziți ce este drept, și faceți ce este bine... Ferice de omul care face lucrul acesta, și de fiul omului care rămâne statornic în el, păzind Sabatul, ca să nu-l pângărească” (Is. 56,1,2). Chiar dacă succesul nu a fost fără un preț, am câștigat o decizie istorică a Curții Supreme, care este un punct de referință pentru toate cazurile similare, aprecierea admirativă a milioane de cetățeni și a conducătorilor unor biserici care diferă de noi în ce privește ziua de închinare, precum și sprijinul și prețuirea bisericii din lumea întreagă.

Această uimitoare statornicie, demonstrată la vârsta cea mai vulnerabilă, este o sursă extraordinară de speranță pentru viitorul bisericii. Câțiva din acest grup au ales, în mod

În cadrul raportului președintelui, Alina Pascu, din București-Popa Tatu, vorbește despre ziua botezului ei – exact 5 iunie 1999.

simbolic, să își lege viața de Dumnezeu și de biserică. Sa chiar în acea zi a încercării – 5 iunie 1999. Dar cei mai mulți dintre ei o vor face în viitor, împreună cu colegii lor din grupele de exploratori și companioni. Aceste două programe pentru formarea de credincioși și cetățeni de încredere sunt o garanție pentru dezvoltarea sănătoasă a bisericii și a societății.

• În ultimii câțiva ani, un număr semnificativ de credincioși au emigrat temporar, pentru muncă, în țări occidentale, în special Spania, Italia și Franța, și în Israel. Pentru mulți, aceasta părea singura salvare dintr-o situație insuportabilă. Condițiile acestor plecări ridică, uneori, întrebări de ordin legal, de multe ori pun în discuție responsabilități familiale și aproape întotdeauna înseamnă o provocare pentru stabilitatea credinței. Mulți dintre cei plecați au reprezentat, în comunitățile lor, segmentul capabil și activ. Trebuie să recunoaștem dreptul fiecărei persoane de a lua hotărâri privind propria viață, însă ne revine o importantă lucrare de educație, mai ales că este posibil

ca apropierea de Uniunea Europeană să favorizeze în viitor circulația liberă a persoanelor. Discuția pastorală, oferirea de informații oneste, susținerea spirituală în perioade de criză și luare de decizii pot să însănoșească o zonă a vieții bisericii prea mult tratată fie cu indiferență, fie cu ostilitate. Cred că este nevoie să ne asumăm un rol mai activ în orientarea profesională și socială a tinerilor și a celor care, deși sunt în criză, au potențialul cerut pentru o existență decentă. Recunoașterea providenței divine și sprijinul bisericii sunt elemente vitale ale tuturor deciziilor majore.

• Deși condițiile de dezvoltare economică sunt destul de dificile, unii credincioși au atins poziții deosebite în

societate sau în mediul de afaceri. Ei împlinesc profeții a căror realizare părea imposibilă la noi, iar perspectivele sunt și mai interesante. Dumnezeu dorește să asigure vizibilitate și capacitate de influență copiilor Săi, și noi nu trebuie să fim găsiți nepregătiți în ce privește competența, dispoziția și mai ales caracterul. Inițiativele laice – individuale și colective (asociații și fundații) – contribuie tot mai mult la progresul misiunii. Acestea reprezintă unul dintre cele mai încurajatoare indiciatori ale dezvoltării și maturității bisericii noastre. S-au afirmat deja și se adaugă mereu proiecte misionare în preajma bisericilor existente și în teritorii noi, slujirea semenilor aflați în nevoie, mai ales în închisori și spitale, inițiative de trimitere și susținere de evangheliști laici, proiecte în domenii ca educația, sănătatea, internetul, editarea de reviste și cărți, programe de radio și video și atâtea altele.

Viața bisericii locale

Ultimii cinci ani au transformat în mod semnificativ viața comunităților noastre. Când, cu zece ani în

urmă, în numai câteva săptămâni, au fost înființate peste 200 de biserici locale noi (și peste trei sute de atunci), ne întrebam îngrijorați de unde se vor găsi mijloacele financiare pentru a construi tot atâtea locașuri de închinare noi, plus cele necesare pentru înlocuirea celor depășite sau neîncăpătoare. Și totuși, prin eforturi majore și sprijin generos, foarte multe comunități se închină astăzi în biserici noi, reprezentative.

Nu numai atât, dar cele mai multe dintre ele sunt dotate cu tot ceea ce este necesar pentru creșterea membrilor și acțiune misionară: echipament de recepție și video proiector, retroproiector, cărți pentru biblioteca mobilă, Biblie și materiale pentru seminare și studii biblice. Este adevărat că toate aceste elemente de tehnică nu înlocuiesc acțiunea personală, nu sunt un substitut pentru rugăciune și mărturie; totuși ele spun foarte mult despre orientarea membrilor bisericilor locale către misiune.

„Unde este comoara voastră, acolo va fi și inima voastră”, spunea Mântuitorul (Mat. 5,21). Jertfind pentru aceste proiecte, bisericile au arătat unde le este inima, iar inima le este acum și mai atrasă acolo unde au fost plasate și bogățiile.

La patru ani de la declanșarea programului de echipare a comunităților pentru evanghelizare prin satelit, sunt la fel de uimit și umilit când văd belșugul de dărnice izvorât din sărăcie, curajul vizionar, care a depășit resemnarea, și încrederea în inițiativele conducerii, care a triumfat în dauna suspiciunilor și pasivității.

Tot mai multe comunități valorifică ideile și resursele proprii pentru a dezvolta o viață de comunitate atrăgătoare și creativă. Vizitând diferite zone ale țării, descopăr cu satisfacție metode noi pentru orele de rugăciune, studiul Școlii de Sabat, întâlnirile de tineret și clasele de pregătire, observ dezvoltarea grupelor mici cu activitate și în afara Sabatului și programe adaptate nevoilor reale ale diferitelor categorii. Inițiativele

grupelor de surori răspund nevoilor interne, sprijinind pe cele de curând intrate în biserică, pe cele ai căror soți nu sunt în biserică și pe cele apăsate de singurătate, vârstă sau boală.

Cunosc biserici locale a căror viață a fost transformată atunci când s-au angajat în slujirea cu sacrificiu a membrilor sau nemembrilor în nevoie. Rugăciunile colective au căpătat o direcție precisă, generozitatea a mers pe urmele rugăciunilor, iar sacrificiile personale au urmat darurilor financiare.

Prin programe de educație a familiei și a sănătății, ca și printr-o preocupare pentru a comunica în exterior valorile spirituale și practice ale modului de viață adventist, multe comunități adventiste au devenit adevărate centre ale speranței și progresului. Clasele de gătit, educație familială, limbi și meserii contribuie în mod creativ la viața socială și exemplifică iubirea răscumpărătoare a Mântuitorului.

Multe comunități vechi au înlocuit principiul adăugării cu principiul multiplicării, fertilizând împrejurimile lor cu biserici fiice, descoperind că ele însele au fost întărite, și nu slăbite.

Prin comunicarea oferită de internet, prin publicații locale, prin relațiile susținute dintre pastori, prin vizitele de slujbași cu ocazia diverselor convenții și cursuri, comunitățile au ocazia să beneficieze de experiențele avansate ale surorilor lor, astfel că progresul ajunge

cunoscut și tendințele bune se extind.

Am acordat cea mai mare parte a raportului meu vieții la nivelul credincioșilor și al bisericii locale pentru că, în realitate, aici este domeniul cel mai important: aici se aplică toate frumoasele noastre principii, aici se verifică valoarea practică a doctrinei, aici venim în contact cu ceilalți copii ai lui Dumnezeu și-i conducem la o experiență deplină a mântuirii prin Hristos.

Activitatea departamentelor și a instituțiilor bisericii

În cursul următoarelor două zile vom avea bucuria să ascultăm rapoarte succinte, prezentând activitatea tuturor departamentelor și a instituțiilor uniunii noastre. Dumnezeu ne-a binecuvântat cu persoane consacrate și competente, care au contribuit la progresul susținut al acestor domenii de lucrare. Sprijinul substanțial al Diviziunii și al Conferinței Generale a fost bine valorificat. Nu numai că s-a recuperat rămânerea în urmă, care se datorase deceniilor în care activitatea departamentală a fost practic întreruptă, dar în multe domenii aducem deja o contribuție semnificativă la dezvoltarea lucrării departamentale în țări învecinate și în cadrul diviziunii.

Sora Elena Mohora împărtășește delegaților istoria unei vieți salvate (George Bumbara) și a unei comunități transformate (București-Popa Tatu).

Prezență internațională activă

Prin harul Domnului, biserica din țara noastră dezvoltă relații tot mai susținute cu mișcarea adventistă internațională. Experiențele și inițiativele bisericii noastre sunt cunoscute la comitetele administrative ale diviziunii (în care avem și un membru laic) și ale Conferinței Generale (în care avem un pastor). Participarea la consiliile consultative ale diferitelor departamente, la convențiile pastorale, la congrese și conferințe ne oferă ocazii să învățăm din aspectele valoroase ale lucrării mondiale și să împărtășim propriile noastre inițiative și soluții la nevoi și preocupări comune. Astfel, în domeniul evanghelizării prin satelit, după ce am beneficiat de inițiativa curajoasă a Diviziunii și a uniunilor germane, cu puțin timp înainte de NET '96, uniunea noastră a preluat ștabela și a devenit un exemplu pentru celelalte țări, în mod special Ungaria, Bulgaria, Cehia și Slovacia.

Infrastructura existentă și experiența dobândită au constituit factorii-cheie pentru decizia organizării programului Fapte 2000 la București. Pregătirea spirituală a acestui proiect a constituit o sursă de inspirație pentru întreaga Europă, dar în mod special pentru uniuni care nu avuseseră capacitatea de a adopta această metodă: Moldova, Ucraina, Rusia. Bucureștiul a devenit un punct de întâlnire pentru reprezentanții celor patru uniuni (română, moldoveană, ucraineană și bulgară) pentru coordonarea activităților prin satelit. Iar binecuvântările s-au întors asupra noastră, prin angajamentul fierbinte al acestor biserici și experiențele care au urmat.

În ultimii ani, evangheliști din țara noastră au predicat în Filipine, Moldova, Bulgaria, Ungaria, Austria, Germania și Statele Unite, și cererile sunt în creștere. Mai multe programe de instruire ale Asociației Pastorale au fost desfășurate în Moldova, Ucraina, Rusia și Bulgaria. Experiența acumulată de evanghelizarea cu

literatură începe să fie apreciată în Moldova, Rusia și Iugoslavia. Instrucții pentru exploratori au contribuit la demararea acestei activități în Moldova. Misionarii medicali, dintre care unii formați în Școala de la Brăila, au lucrat cu pricepere și devotație în Camerun și Senegal. Pastorii români care lucrează acum pe trei continente, ca și studenții români, sunt buni ambasadori ai iubirii Domnului Isus așa cum este trăită și vestită de sufletul românesc. Comunitățile românești din Europa, America și Australia revitalizează viața bisericii. La Madrid, de exemplu, biserica română este prima din Spania pe plan evanghelistic și financiar și în cursul va construi un locaș de cult.

Institutul Teologic este de asemenea un teren tot mai favorabil pentru astfel de schimburi fertile, formând pastori și pentru Moldova și, uneori, pentru Ucraina. Din Bulgaria avem doi studenți care învață limba, iar în toamnă vor intra în programul de teologie pastorală. Recenta reacreditare adventistă a acestui program deschide noi posibilități de slujire internațională. Inițiativa anului de practică inclus în programul de pregătire pastorală este privită cu mult interes de sistemul de educație adventist.

Începând cu contribuții modeste, dorim să participăm și financiar la progresul lucrării mondiale. Am avut o reușită colectivă pentru programul de tineri voluntari ai diviziunii, iar pentru proiectul de plasare de biserici în așa-numita „fereastră zece-patruzeci”, avem un obiectiv de zece mii de dolari.

Dincolo de zidurile bisericilor

Dar direcția tuturor activităților bisericii este spre exterior. Lumina nu poate să nu strălucească și să nu fie apreciată. Valoarea programelor pe care Dumnezeu ni le-a dăruit este recunoscută în domenii ca promovarea sănătății și a libertății religioase, activitățile umanitare și formarea tineretului. Prin Asociația „Conștiință și Libertate”, avem tot mai multe

ocazii să contribuim la educarea publicului, a autorităților și a liderilor de opinie. ADRA este o sursă de sprijin pe care reprezentanții primăriilor și prefecturilor știu că se pot bizui în situații de criză.

Programele de prevenire a dependenței de droguri, protecție a naturii și asistență socială dezvoltate de exploratori și tineret se adaugă impresiei puternice create de scrierea Bibliei din memorie în septembrie anul trecut.

Radio Vocea Speranței este o voce unică și larg apreciată – așa cum ne-am dat seama atât în zilele sale bune, cât și în grava criză din 1996.

Institutul Teologic, prin secțiile sale noi, cu specializările litere, asistență socială și management, construiește noi punți de contact cu societatea și ocazii de slujire. În sfârșit, evangheliștii cu literatură sunt o prezență ușor de recunoscut în multe localități. Finalizarea lucrărilor de restaurare a Școlii de la Stupini va da colportorilor o nouă vigoare.

O profeție pentru biserica noastră

Desigur, cu atâtea binecuvântări și privilegii, manifestările firești, păcatele și necredința sunt mai vizibile și mai respingătoare. Și ele nu au lipsit, atât în popor, cât și la conducători. Domnul ne cheamă la un nivel mult mai înalt de viață spirituală. Iată o profeție foarte potrivită pentru noi: „De aceea, așa vorbește Domnul: Dacă te vei lipi iarăși de Mine, îți voi răspunde iarăși; dacă vei despărți ce este de preț de ce este fără preț, vei fi ca gura Mea. Ei să se întoarcă la tine, nu tu să te întorci la ei! Te voi face pentru poporul acesta ca un zid tare de aramă; ei se vor război cu tine, dar nu te vor birui; căci Eu voi fi cu tine, ca să te scap și să te izbăvesc, zice Domnul” (Ier. 15,19.20). Să ne consacram Domnului pentru împlinirea acestei strălucite viziuni: pentru o eră de aur a mărturiei și a misiunii, pentru triumful iubirii Sale.

RAPORTUL SECRETARULUI

(Fragmente)

Aron Moldovan

Este un har deosebit ca în primăvara acestui an, care încheie al doilea mileniu al erei creștine, să ne aflăm împreună aici. După ce am parcurs 130 de ani de istorie adventistă în România și 80 de ani de la organizarea Uniunii de Conferințe în 1920, prin greutate, eșecuri și împliniri, aducem prinosul recunoștinței noastre Celui ce ține în mâinile Sale destinele istoriei și ale bisericii Sale. Lăudăm pe Domnul „căci este bun, căci în veac ține îndurarea Lui” (Ps. 107,1).

Deși la început Mișcarea adventistă a înaintat încet, creșterea numărului de membri a fost constant pozitivă. Din datele de care dispunem, rezultă că în anul 1914 erau 624 de membri, în 1818, cu adaosul din Ardeal, erau 2500, la înființarea Uniunii, în 1920, erau 2540, în 1946 erau 21.500, iar la sfârșitul anului 1989 erau 49.855 de membri.

Situația statistică a membrilor din 1990-1999

În perioada menționată, situația a evoluat astfel:

Anul	Biserici locale	Nr. de membri la început de an	Intrări prin botez și prin mânt. de credință	Ieșiri prin apostazie	Nr. de membri la sfârșit de an	Creștere netă
1990	526	49.855	4.762	437	52.040	2.085
1991	835	52.040	5.455	451	55.707	3.667
1992	897	55.707	7.356	511	60.660	4.953
1993	941	60.660	5.225	770	63.531	2.871
1994	990	63.531	4.483	921	65.670	2.139
1995	1.010	65.670	4.146	1.033	66.817	1.147
1996	1.049	66.817	6.023	992	69.981	3.164
1997	1.057	69.981	4.194	1.144	71.200	1.219
1998	1.070	71.200	3.225	1.075	71.544	344
1999	1.061	71.544	4.873	1.099	73.529	1.985
Total	—	—	49.742	8.433	—	23.674

Se observă că în 1992, când membrii laici s-au implicat în mare număr, a avut loc cea mai mare creștere, după care, în 1996, în cadrul programului prin satelit cu impact proaspăt, numărul intrărilor a fost de asemenea mare. De atunci nu s-au mai putut atinge realizările anterioare, nici chiar în condițiile programului „Fapte 2000”, în care au fost investite cele mai multe mijloace materiale și eforturi speciale din partea uniunii, a conferințelor, pastorilor și membrilor. Se pare însă că implicarea membrilor laici n-a atins performanțele celor două culmi din 1992 și 1996. Cei 4.873 de membri intrați în biserică în 1999 prin botez și mărturisire de credință nu reprezintă nici jumătate din așteptările noastre. Rodnicia pământului românesc s-a diminuat, dar se pare că și accentul pus de noi pe importanța activităților laice și pe valoarea creștinismului autentic.

Bisericile locale sunt grupate în funcție de numărul de membri astfel:

Mărimea bisericii locale (nr. de membri)	Nr. de biserici locale
Sub 20	214
20-50	404
51-100	240
101-200	136
201-500	63
Peste 500	4
Total biserici locale	1061

Situația personalului pe uniune, între 1995 și 1999, este prezentată în tabelul de pe pagina următoare.

Situația personalului pe uniune între 1995 și 1999

Anul	Pastori hirotoniți	Pastori asistenți	Pastori stagiați	Personal administrativ din birouri	Lucrători biblici	Total
1995	92	52	70	70	64	348
1996	95	64	78	68	67	372
1997	111	58	73	57	63	362
1998	118	74	67	65	72	396
1999	128	85	42	64	75	394

Structura pe vârste a personalului (pastori, pastori asistenți și stagiați) este următoarea:

Vârsta (ani)	Personal
Sub 30	54
30-40	111
41-50	67
51-55	11
56-60	5
61-65	7
Peste 65	18 (pensionari activi)

Densitatea personalului deservent pe conferințe în raport cu numărul de membri este următoarea:

Conferința Bașat	1 lucrător la 197 de membri
Conferința Moldova	1 lucrător la 260 de membri
Conferința Muntenia	1 lucrător la 293 de membri
Conferința Oltenia	1 lucrător la 183 de membri
Conferința Transilvania de Nord	1 lucrător la 239 de membri
Conferința Transilvania de Sud	1 lucrător la 261 de membri
Media pe uniune	1 lucrător la 288 de membri

16 pastori pensionari. Numele lor sunt: Francisc Ilyes, Dumitru Gheorghică, Hrant Artinian, Ilie Amariei, Ion Dinescu, Mihai Ionescu, Gheorghe Graure, Alexandru Popov, Pavel Crișan, Anton Gladys, Stan Mândăianu, Pavel Ghioaldă, Teodor Tătar, Dezideriu Csongvay, Marin Pârvan, Radu Kestner.

În prezent avem 114 pastori pensionari, 33 de persoane care primesc pensie de urmaș și 17 pensionari din personalul TESA. În total, 164 pensionari.¹

Planuri și realizări în perioada 1995-2000

În planul general pentru perioada

care se încheie, au fost hotărâte trei direcții majore de activitate pentru fostul comitet executiv al uniunii:

- 1) spiritualitate și respect față de organizație;
- 2) mobilizarea completă

a membrilor laici în viața Bisericii și în misiune și 3) crearea unui program amplu pentru înfăptuirea

Misiunii Globale.

Apreciez că s-a făcut mult la punctul trei, dar am rămas deficițari la spiritualitate și mobilizarea completă în misiunea Bisericii a membrilor laici. Poate că dorința de „mobilizare completă” n-a fost prea realistă. Consider totuși că în această direcție se putea face mai mult și cred că ar trebui să constituie o preocupare de viitor pentru comitetul Uniunii care va fi ales. Dezvoltarea activităților laice motivate de dragostea de Dumnezeu și de oameni este baza viitoarelor noastre succese pe plan misionar.

Imagine din timpul prezentării rapoartelor

Cred că trebuie să ne continuăm eforturile pentru păstrarea și întărirea unității bisericii în dragoste, învățătură, organizație și misiune; să îmbunătățim conlucrarea noastră prin lepădare de sine, modestie, sinceritate, respect și prețuire față de frați.

¹ Într-un număr viitor, vom publica o statistică de membri ai Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea din România, pe categorii profesionale, sex, nivel de instruire școlară, naționalitate și structura pe vârste și distribuirea membrilor pe județe.

RAPORTUL TREZORIERULUI

Ioan T. Câmpian

E timpul să privim în urmă pentru a evalua și măsura din perspectivă financiară activitățile, proiectele și evenimentele din țara noastră din ultimii cinci ani și pentru a „da socoteală” de modul în care au fost administrate fondurile bisericii, care constituie proprietatea lui Dumnezeu. Deși criza tranziției s-a resimțit mai puternic în domeniul economic și în mod special în cel financiar, biserica a continuat să se dezvolte ca o dovadă a harului și providenței bunului Dumnezeu, care ne-a ocrotit și călăuzit până în prezent.

Tabelul de mai jos prezintă situația financiară a zecimilor pe conferințe în perioada 1995-1999, precum și media zecimii/membru/an și media zecimii/membru/lună.

urma aplicării ratei inflației în vederea reactualizării.

	1996/1995	1997/1996	1998/1997	1999/1998
Creșterea % 1995-1999	159,14	214,47	146,66	150,11
Creșterea reactualizată (%)	114,51	84,19	92,18	97,47

Anul 1996 cunoaște o creștere cu 14,51% față de anul 1995, dar în același timp observăm că, în anul respectiv, inflația a fost cea mai mică – 38,8%. Anul

Confe- rința	Zecimi (mii lei) 1995	Zecimi (mii lei) 1996	Zecimi (mii lei) 1997	Zecimi (mii lei) 1998	Zecimi (mii lei) 1999	Media/mem- bru/an 1999	Media/mem- bru/lună 1999
Banat	741.559	1.112.724	2.468.123	3.723.822	5.296.665	767.521	63.960
Moldova	1.798.044	2.936.495	6.219.923	8.725.427	12.529.366	861.954	71.829
Muntenia	2.131.043	3.354.988	7.139.099	10.658.282	17.497.337	828.276	69.023
Oltenia	1.181.046	1.772.601	3.835.873	5.820.659	8.353.211	610.615	50.885
Transil- vania de Nord	675.546	1.040.024	2.044.355	3.000.851	4.318.391	548.019	45.668
Transil- vania de Sud	867.435	1.551.091	3.531.845	5.085.899	7.568.102	804.518	67.043
Total	7.394.673	11.767.923	25.239.218	37.014.940	55.563.072	736.817	61.401

Pentru a avea o situație reală, este nevoie să luăm în considerare evoluția inflației înregistrate în această perioadă pentru fiecare an, după cum urmează: 38,8% (în 1996), 154,8% (în 1997), 59,1% (în 1998), 54% (în 1999).

Prezentăm în continuare creșterea în procente în perioada 1995-1999, comparativ de la un an la altul, considerând anul de bază 100%, precum și evoluția rezultată în

1997 înregistrează o scădere de 15,81% față de anul de vârf 1996, precum și nivelul cel mai înalt al inflației din ultimii 5 ani – 154,8%. Anul 1999 înregistrează o sensibilă scădere față de anul 1998, în condițiile de inflație de 54%.

Dacă evaluăm în dolari zecimile din această perioadă, avem următoarea situație:

1995	1996	1997	1998	1999
3.393.600 USD	3.526.420 USD	3.613.970 USD	4.031.110 USD	3.426.970 USD

Rata de devalorizare a monedei naționale în raport cu dolarul în perioada 1995-1999 a fost următoarea: 45% (în 1995), 56,8% (în 1996), 98% (în 1997), 37% (în 1998), 66% (în 1999).

Până în anul 1998, când se înregistrează cota cea mai înaltă, asistăm la o creștere continuă; dar 1998 este anul în care moneda națională are cea mai mică depreciere – de 37% –, după care, în anul 1999, urmează o depreciere mai accentuată – 66% – și o scădere pe măsură a intrărilor (evaluată în dolari).

Concluzii

- Intrările la zecimi și daruri sunt puternic influențate de factori externi, de evoluția economică și financiară din țara noastră, care a cunoscut o continuă scădere. Rata înaltă a inflației și deprecierea monedei naționale au afectat veniturile reale ale membrilor noștri;

- Zecime medie/membru/lună în anul 1999 a fost de 61.401 lei. Privind la statistica structurii profesionale, constatăm că, din cei 73.529 membri, doar 35.845 fac parte din populația activă, iar din acest număr, 11.323 lucrează în agricultură. Dacă tarifele pentru servicii au crescut în decursul anului 1999 cu 70%, produsele alimentare cu doar 27%, afectând veniturile membrilor care

lucrează în acest domeniu;

- Câștigurile salariale au fost depășite (cu 22%) de creșterea

prețurilor doar în cursul anului trecut, evoluție ce a dus la scăderea puterii de cumpărare și a nivelului de trai;

- Numărul mare al pensionarilor și al celor ce depășesc vârsta de 60 de ani (23.049 de membri) poate afecta situația financiară a bisericii, având în vedere faptul că nivelul pensiilor reale ale anului 1998 este sub jumătate față de cel al anului 1990 (*Tribuna Economică*, nr. 42/1999).

- Elevii, studenții, șomerii și surorile casnice, un segment fără venituri, numără 19.011 membri (25%), dar care își oferă Sabat de Sabat darul la altar.

- 1900 de membri cu un mare potențial spiritual și material se găsesc în Spania, la care se adaugă cei din alte zone ale Europei și din afara granițelor ei.

Luând în considerare elementele menționate mai sus, privind la dinamica cifrelor, chiar dacă există diferențe de la o comunitate la alta, de la o zonă sau o conferință la alta, de la un an la altul, avem convingerea că, în aceste vremuri de criză ce cuprinde toate domeniile, Dumnezeu binecuvântează biserica din țara noastră cu un spirit al credințioșiei.

Darurile pentru bugetul comunităților locale au cunoscut o creștere, după cum se observă în situația de mai jos. Dacă adăugăm la ele toate celelalte daruri, se ajunge la procentul de 4,46% din total venituri.

În această situație se regăsesc toate

cum și casele de rugăciune în construcție și cele inaugurate în ultimii ani.

Construcția caselor de rugăciune

În perioada 1996-1999 au fost inaugurate 163 case de rugăciune, iar la data de 01.03.2000 se află în construcție 131 case de rugăciune (tabelul de pe pag. următoare).

Conferința Muntenia înregistrarea, la sfârșitul anului 1999, un număr de 30 de case de rugăciune în plus, terminate sau aproape terminate, urmând a fi inaugurate în anul 2000. În aceeași situație se aflau și 10 comunități ale Conferinței Oltenia.

O schimbare majoră a survenit în ce privește alocarea resurselor în această perioadă. Dacă în anul 1995, la nivelul conferințelor, cheltuielile de personal reprezentau 29,83% din totalul zecimii, în anul 1999, procentajul a urcat până la 43,81%. Acest lucru se datorează creșterii numărului de angajați de la 348 la 394, precum și a obligațiilor către stat pentru fiecare angajat.

Aplicarea regulamentului financiar

Rapoartele de revizie efectuate la toate nivelurile au avut ca principal scop îndrumarea și instruirea celor implicați în păstrarea evidențelor financiare. La aceasta s-au adăugat și eforturile trezoreriilor de la conferințe și a factorilor de răspundere pentru o corectă evidență și operare a fondurilor bisericii.

Din cele 486 comunități revizuite în anul 1999, 305 aveau un buget local suficient, 445 situație financia-

SITUAȚIA FONDURILOR BISERICILOR LOCALE ÎNTRE 1995-1999 (ÎN MII LEI)

Conferința/Anul	Banat	Moldova	Muntenia	Oltenia	Transilvania de Nord	Transilvania de Sud	Total
1997	703.945	3.106.960	3.052.542	1.319.447	784.473	362.283	9.329.650
1998	933.836	2.040.384	3.455.819	1.491.385	285.328	2.336.303	10.603.055
1999	1.888.431	4.209.201	6.685.090	2.438.161	1.847.139	2.735.576	19.803.598

cheltuielile pentru întreținerea clădirilor, pentru proiecte evanghelice, sociale, dotări cu echipamente, pre-

ră clară, iar 14, mai puțin clară. În 418 comunități, cheltuielile se făceau cu aprobarea comitetului, în 207 se pre-

SITUAȚIE PRIVIND CONSTRUCȚIA CASELOR DE RUGĂCIUNE ÎN PERIOADA 1996-1999

Conferința	În construcție în 1996	Inaugurate în 1996	În construcție în 1997	Inaugurate în 1997	În construcție în 1998	Inaugurate în 1998	În construcție în 1999	Inaugurate în 1999
Banat	10	3	8	4	19	3	21	3
Moldova	78	14	78	25	70	11	56	6
Muntenia	52	0	52	11	20	6	11	10
Oltenia	33	1	33	10	14	10	23	16
Transilvania de Nord	16	3	12	3	13	1	5	4
Transilvania de Sud	12	4	15	7	10	4	15	4
Total	201	25	198	60	146	35	131	43

zentau rapoarte financiare trimestriale și în 368 se pregătesc colectele speciale. Au existat cazuri izolate de indisciplină financiară, în care s-a intervenit imediat în vederea corectării.

Suntem recunoscători celor peste 1.000 de casieri care muncesc săptămână de săptămână pentru a păstra evidența financiară, prezbiterilor și pastorilor care au vegheat la buna funcționare a acestei activități.

Se cer în continuare credincioșie

rințe, 6% Institutului Teologic Adventist, 7% Casei de Pensii și Ajutoare și, începând cu anul 1998, 1% revin celor trei licee din țară, din București, Craiova și Cluj, iar 0,5%, activității de evanghelizare cu literatură.

Prezentăm în continuare veniturile în zecimi și daruri ale Uniunii de Conferințe și modul în care au fost folosite (vezi tabelul).

Cheltuielile de personal au cres-

departamentale, care, în 1995, reprezentau 67,20% din totalul zecimii, iar în anul 1999, un procent de 62%. În cadrul acestor cheltuieli, ponderea cea mai mare o ocupă subvențiile pentru Radio Vocea Speranței.

Campusul de la Cernica

Un obiectiv prioritar pentru uniune l-a constituit finalizarea construcției I.T.A. de la Cernica, începute în anul 1993. Suprafața totală de teren ce a intrat în proprietatea bisericii este de 72.981 m.p., pentru care s-au întocmit 12 contracte de vânzare-cumpărare.

Căminul deține un număr de 80 camere, cu o suprafață de 4.000 m.p., cantina, 1.500 m.p., suprafața desfășurată cu depozite pentru alimente la subsol și echipament pentru dotarea bucătăriei. Corpul central, cu sălile de clasă, birouri, bibliotecă și capela pentru 800 locuri, ocupă 6.500 m.p.

Postul trafo, stația de epurare, rețelele electrice exterioare, rezervorul pentru apă, casele profesorilor (6 apar-

Anul	Zecimi (mii lei)	Daruri (mii lei)	Cheltuieli personal (mii lei)	Cheltuieli administrative generale (mii lei)	Cheltuieli departamentale (mii lei)	Dotări, amortizări (mii lei)	Total cheltuieli (mii lei)
1995	823.513	223.197	144.522	203.868	553.643	149.041	1.051.074
1996	1.234.513	258.275	245.889	305.124	1.041.615	150.000	1.742.628
1997	2.752.876	416.643	535.206	493.737	1.307.951	832.625	3.169.519
1998	3.701.494	2.261.286	827.964	681.381	1.611.846	2.841.589	5.962.780
1999	6.134.033	1.072.653	1.317.963	1.042.831	3.820.092	1.025.800	7.206.686

și fermitate în mănuierea fondurilor și chiar mai multă transparență și raportare, pentru a oferi membrilor suficientă încredere cu privire la administrarea banilor.

Finanțe – Uniunea de Conferințe

După cum se cunoaște, din totalul zecimilor contabilizate la nivelul conferințelor, 10% aparțin Diviziunii Euro-Africa, 10% Uniunii de Confe-

cut de la procentul de 17% în 1995 la procentul de 21,48% în 1999, iar cheltuielile administrative au scăzut de la procentul de 24% în 1995 la 17% în 1999. O ușoară tendință de scădere au înregistrat și cheltuielile

tamente), împrejmuirii, alei (3.000 m.p.), drum betonat (6.600 m.p.), spații verzi, finisări exterioare și interioare, canalizare (1.800 m) – sunt lucrări executate, care au costat bani și sacrificiu. Redăm, în tabelul de mai jos, cheltuielile

1993	1994	1995	1996	1997	1998	1999	Total
40.435	399.245	1.326.782	4.932.040	10.852.276	7.922.729	5.352.025	30.825.025

lile efectuate pe fiecare an, în mii lei.

Resursele pentru realizarea acestui obiectiv au fost următoarele:

- Contribuție din partea diviziunii – 10% din totalul zecimii (1993-1999)

- Darul mondial din Sabatul al treisprezecelea, 1994 (230.000 USD)

- Donație Zăpara (250.000 USD)

- Vânzare 37 apartamente Bl. T58 (4.144.250 mii lei – 30.07.1996)

- Dar pentru Cernica, 1998 (1.063.816 mii lei)
- Recuperare T.V.A. (2.872.562 mii lei)
- Sumele ce se găsesc în situația uniunii la dotări, amortizări.

Sediul viitor al uniunii, la Băneasa

Clădirea în care Uniunea de Conferințe își desfășoară activitatea a fost redobândită de foștii proprietari, fapt ce ne-a determinat să construim un nou sediu. La data de 19.12.1997, s-a cumpărat o suprafață de 5.562 m.p. pe Str. Erou Iancu Nicolae, la prețul de 1.800.000 mii lei, sumă donată din partea Diviziunii Euro-Africa. Până în prezent s-a turnat fundația, s-au realizat demisolul și structura metalică pentru întreaga clădire. Cheltuielile totale până în prezent se ridică la suma de 4.328.640 mii lei. Urmează să se realizeze închiderile și finisările interioare și exterioare.

Clădirea de la Stupini

În toamna anului 1998, biserica a redobândit dreptul de proprietate asupra clădirii Institutului Biblic de la Brașov-Stupini. S-a decis ca această clădire să fie oferită Departamentului Evanghelizare cu Literatură, în vederea amenajării unui loc unde să poată fi pregătiți cei ce doresc să lucreze în acest domeniu, precum și altor

Ioan T. Câmpian: „Biserica a continuat să se dezvolte”.

proiecte pe care biserica le va stabili în funcție de posibilitățile financiare. Clădirea necesită o reparație capitală, motiv pentru care s-a apelat la comunități pentru susținere financiară.

Darul pentru Stupini în anul 1999 a fost de 625.048 mii lei. Din fondul constituit s-au făcut următoarele cheltuieli (în mii lei): materiale de construcție (97.735), instalații sanitare (114.516), instalații electrice (65.707), scule, utilaje (65.819), amenajare puț (72.000), cheltuieli administrative (138.234) – total cheltuieli

Fratele Erich Amelung, trezorerul Diviziunii Euro-Africa, a rostit cuvinte de apreciere pentru colaborarea cu fratele Ioan T. Câmpian.

638.856 mii lei. Mulți membri au răspuns apelului nu numai prin bani, ci și prin muncă efectivă și oferind bunuri materiale. Este o lucrare care va apela în continuare la dispoziția noastră de a face sacrificii în vederea ridicării din ruină a acestui edificiu și a redării frumuseții sale inițiale.

Ne exprimăm recunoștința față de Diviziunea Euro-Africa pentru modul în care am fost înțeleși și ajutați din punct de vedere financiar. Folosim această ocazie ca să mulțumim fraților Ulrich Frikart, Carlos Puyol,

Erich Amelung și Jean-Luc Lezeau pentru că tot timpul au fost aproape de noi și ne-au susținut în tot ce s-a făcut.

Suntem recunoscători bunului Dumnezeu pentru că a binecuvântat biserica din țara noastră și a vegheat asupra ei. Sunt multe lucruri care nu pot fi cuprinse într-un raport, sunt cheltuieli și venituri nemăsurabile, neîmpliniri și rămăneri în urmă; dar pentru ce s-a făcut prin aportul membrilor din această țară, prin credințioșia, atașamentul și sacrificiul lor, a Lui să fie slava.

Declarație privind etica jocurilor de noroc*

Bogăția câștigată fără trudă scade, dar ce se strânge încetul cu încetul crește” (Proverbele 13,11). „Cine își lucrează câmpul are belșug de pâine, dar cine aleargă după lucruri de nimic are belșug de sărăcie” (Proverbele 28,19).

Creștinii adventiști de ziua a șaptea, în armonie cu concepția biblică, cred că munca sânguincioasă și cinstită este adevărata sursă a prosperității. Chiar și când se desfășoară în condiții dificile, munca rămâne o binecuvântare, nu doar pentru că asigură existența, ci și pentru faptul că exersează credința, modelează un caracter virtuos și consolidează relații sociale pozitive.

Cu toate că formarea convingerilor și deprinderilor corecte privitoare la muncă reprezintă o sarcină majoră pentru familie, biserică, școală și pentru întreaga societate, națiunea română este tot mai mult asaltată de mirajul unor câștiguri fără muncă. Fie că se oferă premii stimulatoare sau câștiguri fabuloase, care depășesc de multe ori câștigul unei vieți întregi de muncă onestă, fie că este vorba de activități care profită de slăbiciuni ale legii sau încalcă legea, efectul lor asupra milioanei de cetățeni este ruinător.

Acesta nu se limitează la sumele mai mici sau mai mari irosite, ci sunt subminate chiar temelile judecării sănătoase cu privire la muncă și câștig, și aceasta tocmai acum – într-o perioadă în care simțim acut nevoia de a ne forma tipare corecte de gândire și de acțiune. În consecință, munca își pierde orice atractivitate, iar speranța unui câștig uriaș prin jocul șansei devine un substituent fals al activității. În euforia succesului, câștigătorul ignoră că milioane de oameni au fost păgubiți. De aici, drumul până la încălcarea legii este foarte scurt, după cum spune Scriptura: „Cel ce vrea să se îmbogățească repede nu rămâne nepedepsit” (Proverbele 28,20).

Credincioși Sfințelor Scripturi și determinați să trăim prin credința în Dumnezeu și să ne împotrivim tentațiilor oricărui câștiguri care nu-și au acoperirea în muncă sânguincioasă și cinstită, facem apel la toți creștinii onești, în vederea inițierii și susținerii unor măsuri educative și legislative clare, pentru stoparea acestui periculos atentat asupra valorilor fundamentale pe care se clădește o societate sănătoasă.

Declarație privind publicitatea pentru tutun și alcool

De un secol și jumătate, creștinii adventiști de ziua a șaptea cultivă un mod de viață echilibrat și sănătos, din respect față de ființa umană, capodopera creațiunii divine, și ca o recunoaștere a unității dimensiunilor fizică, mintală, socială și spirituală ale existenței. Acest stil de viață coerent, în care valorile creștine ale iubirii și credinței se îmbină cu practici de prevenire a bolii și promovare a sănătății, se manifestă prin refuzul de a folosi sub orice formă tutunul și alcoolul – droguri cu efecte dezastruoase asupra individului, familiei și societății.

Deși România ocupă deja poziții extrem de îngrijorătoare privind mortalitatea prin boli cardio-vasculare și cancer, pentru care consumul de tutun și alcool se numără între cauzele majore, și în ciuda faptului că ne aflăm în condiții economice precare, pentru care costurile crescând ale cheltuielilor medicale au devenit o povară națională, tutunul și alcoolul sunt articolele

cele mai promovate, printr-o publicitate agresivă.

În mod evident, noile victime vizate sunt în primul rând copiii și tinerii. Efectele fumatului asupra sănătății părinților se răsfrâng și asupra copiilor nevinovați. Iar consumul de alcool, într-o perioadă în care singura speranță de refacere a națiunii este o atitudine lucidă, curajoasă și responsabilă, adâncește starea de descurajare și resemnare pasivă, antrenând decizii greșite.

Întemeiați pe aceste realități, noi, creștinii adventiști de ziua a șaptea, afirmăm că publicitatea pentru tutun și alcool este iresponsabilă din punct de vedere social și condamnată moral, neavând altă justificare decât profitul fără scrupule. De aceea, chemăm societatea românească și factorii de decizie să-și asume responsabilitatea unei atitudini care să interzică publicitatea și orice acțiune care are ca rezultat extinderea consumului de tutun și alcool și să promoveze în mod activ educația pentru o viață sănătoasă și responsabilă.

* Cele trei declarații care urmează au fost adoptate de delegații la a 14-a Adunare Generală a Bisericii Creștine Adventiste de Ziua a Șaptea din România, Cernica, 26 aprilie 2000.

LICEELE ADVENTIST

SE PR

LICEUL TEOLOGIC ADVENTIST MARANATHA

LICEUL TEOLOGIC ADVEN

TE DIN ROMÂNIA

ZINTĂ:

LICEUL TEOLOGIC ADVENTIST PETRE PAULINI

ST ȘTEFAN DEMETRESCU

INFORMAȚII ÎN
PAGINILE REVISTEI

Declarație privind respectul și bunăvoința între creștini

Tara noastră s-a dovedit dintotdeauna a fi un tărâm binecuvântat al toleranței, bunăvoinței și libertății. Totuși, în ciuda multor greutăți cu care se confruntă societatea românească, pot fi identificate unele surse de discordie, între care un rol important îl ocupă deosebirile religioase. Astfel, suntem martori la manifestări și inițiative contrare spiritului creștin, cum ar fi: răspândirea de zvonuri neadevărate, evocarea unor pericole imaginare, criticarea altor confesiuni religioase, chemarea populației la acte de intoleranță și chiar de violență.

Credința creștină se dezvoltă în mod autentic și sincer în climatul libertății de conștiință și de religie. Fiecare ființă umană are dreptul dat de Dumnezeu să aleagă modul în care să-I răspundă și să I se închine. În cele mai solemne întâlniri ale lui Dumnezeu cu omenirea, El ne spune: „Alegeți astăzi cui vreți să slujiți” (Iosua 24,15).

Un înțelept iudeu a spus astfel despre urmașii Domnului Hristos: „Nu mai necăjiți pe oamenii aceștia, și lăsați-i în pace! Dacă încercarea sau lucrarea aceasta este de la oameni, se va nimici; dar dacă este de la Dumnezeu, n-o veți putea nimici. Să nu vă pomeniți că luptați împotriva lui Dumnezeu” (Fapte 5,38.39). Acest principiu înțelept este valabil și astăzi.

Trebuie să învățăm să constatăm acordul sau dezacordul, dar fără resentimente și ură. Dialogul și conlucrarea sunt întotdeauna preferabile acuzațiilor

violente. Aceasta nu înseamnă pierderea identității, nici pasivitate înjositoare, ci parteneriat și respect pentru drepturile egale ale celorlalți. Fiecare persoană are dreptul și responsabilitatea să își exprime ideile și convingerile cu vigoare și pasiune, prin cuvânt și prin practici, dar aceasta nu justifică agresivitatea și violența.

Noi dezaprobăm recurgerea la orice mijloace străine spiritului creștin pentru a determina pe cineva fie să accepte, fie să refuze anumite convingeri și practici religioase. Este adevărat că, la fel ca și valorile democrației și ale libertății sociale, libertatea religioasă pare a fi însoțită de unele riscuri pe termen scurt. Dar, pe termen lung, cea mai bună contribuție pe care o putem aduce pentru o viață religioasă autentică și viguroasă este să educăm conștiința oamenilor în vederea unor decizii personale libere și responsabile. Forțarea unor decizii, chiar în folosul unei cauze considerate juste, dăunează în ultimă instanță chiar acestei cauze și știrbește demnitatea și libertatea, cele mai prețioase daruri ale lui Dumnezeu pentru om.

Creștinii adventiști de ziua a șaptea doresc să participe activ și responsabil la viața religioasă și socială a națiunii noastre și să exemplifice, în familiile și în bisericele lor, ca și în comunitățile umane în care viețuiesc, valoarea libertății de conștiință și de religie ca o condiție esențială a spiritualității autentice și viguroase care să ne conducă spre realizarea idealului divin.

Componența Comitetului Executiv
al Uniunii, ales la Adunarea Generală
a Uniunii din 26-29 aprilie 2000,
completat în ședința
Comitetului Executiv din 17 mai

Titularii departamentelor din cadrul
Uniunii de Conferințe

Adrian Bocăneanu, președinte, Teodor Huțanu, secretar, membri: Ioan T. Câmpian, Teofil Petre, Sabinel Bancu, Iosif Suci, Emilian Niculescu, Ion Buciuman, Ernest Szasz, Cristian Modan, Gheorghe Modoran, Viorel Dima, Lazăr Forrai, Gily Ionescu, Petre Anghel, Daniel Amarghioalei, Valeriu Petrescu, Emil Jigău*, Claudiu Goran, Antal Orban, Constantin Iosub, Elena Mohora, Estera Băiașoiu, Dan Apostol, Samir Lupu, Felician Fara, Leonard Azamfirei.

* Fratele Jigău a fost numit director ADRA, în ședința Comitetului Local al Uniunii din 25 mai 2000 și urmează să fie validat la următoarea ședință a Comitetului Executiv.

Asociația Pastorală: Ion Buciuman, Școala de Sabat/Activități Laice: Ernest Szasz, Educație: Gheorghe Modoran, Publicații: Lazăr Forrai, Libertate Religioasă: Viorel Dima, Tineret: Cristian Modan, Sănătate și Temperanță: Gily Ionescu, Comunicații: Teodor Huțanu, Isprăvnicie: Ioan T. Câmpian, Viața de Familie: Adrian Bocăneanu, Misiunea Femeii: Silvia Dima, Spiritul Profetic: Aron Moldovan, coordonarea Asociațiilor Soțiilor de Pastori: Mihaela Huțanu

„Ca pe niște oi în mijlocul lupilor”

Dacă, indiferent pentru care motiv, comunitatea dv. ar fi închisă, cine i-ar simți cel mai mult lipsa?

Miroslav Kis

Această întrebare stabilește un diagnostic. Răspunsul dv. va fi revelator. El va arăta cât de aproape suntem de mandatul și de intenția Domnului Hristos. Cine ar simți cel mai mult lipsa bisericii? Trezorierul conferinței? Sau membrii în vârstă? Tinerii? Cât de mult vor resimți lipsa aceasta vecinii și localnicii?

Întrebarea aceasta este relevantă pentru România. A existat un timp când ne-am concentrat asupra membrilor noștri, când lucrarea misionară nu a fost posibilă. Nu eram prezenți în societate. Dar acum există noi posibilități pentru biserica adventistă. Aceasta dă o semnificație nouă cuvintelor Domnului Hristos din Matei 10,16.

„Eu vă trimit”

Aceasta nu este alegerea, preferința noastră. Așa cum știm, Iosif și Daniel au fost constrânși să devină robi. Nu au avut de ales. Și noi ne simțim mai bine între frați. Dar Domnul Hristos ne trimite afară, în societate, în lume. El știe în ce fel de societate ne trimite: „Iată, Eu vă trimit ca pe niște oi în mijlocul lupilor” (Matei 10,16). Este șocantă această atitudine din partea Domnului Hristos. Cum poate să facă aceasta El, care este Păstorul cel bun? Ne-am aștepta ca El să-și protejeze turma. David își apăra turma de leu și de urs (vezi 1 Sam. 17,34.35). Dar se pare că Domnul nu numai că nu-și protejează turma, dar chiar o expune.

Noi îi pregătim pe copiii noștri pentru școală, pentru serviciu, îi ajutăm să-și formeze deprinderi potrivite ca să se confrunte cu lumea, să stabilească relații, să reacționeze în lume. Dar Domnul Hristos? El știe cum este lumea. Cum îi pregătește El pe ucenicii Săi? Cum ne pregătește El să ne confruntăm cu lumea?

„Oii în mijlocul lupilor”

Cât de pregătită este o oaie să se confrunte cu o haită de lupi? Care sunt caracteristicile unei oi? Ea este neajutorată, naivă, nevinovată, slabă, dependentă de alții, nu are arme de apărare. Singurele mijloace de apărare sunt să fugă și să behăie, să plângă. Oaia este un animal ierbivor; ea nu se hrănește cu carne de lup.

Dar ce putem spune despre un lup? Lupul este viclean, arogant, crud, puternic; este un animal carnivor. El are gheare, colți și maxilare puternice. El întrece întotdeauna o oaie în deșteptăciune. El nu este un animal ierbivor; se hrănește cu carne de oaie. În orice împrejurare, un lup poate să înfrângă o oaie.

Ce fel de relație poate să existe între oaie și lup? Aceeași relație ca între criminal și victimă. Groază, teroare, tortură, ucidere. Lupul are plăcerea să chinuie și să distrugă. De multe ori, lupul omoară chiar mai multe oi decât ar putea să mănânce. Oaia pur și simplu nu are nici o șansă, nici o armă, nu are deprinderi, nu are predispoziție să facă rău.

Ce ai vrut deci să spui, Doamne Isuse? Cine sunt ucenicii Tăi? Sunt ei doar o hrană, o masă caldă pentru forțele răului din societate? Ce vrei să spui? De ce ne trimiți și aștepti să fim oi, când știi că societatea se poartă cu noi ca niște lupi? Cum trebuie să ne simțim față de această relație nedreaptă?

Cum răspunde Domnul Hristos?

În versetele 16-23, Domnul Hristos oferă două categorii de răspuns. El prezintă o strategie dublă.

În primul rând, El spune: „Fiți dar înțelepți ca șerpii”. De asemenea, „Păziți-vă de oameni” (vers. 16.17). Prudența este esențială! Ucenicii Domnului Hristos trebuie să fie prevăzători, atenți. Să fie prietenoși, dar nu naivi. În Ioan 2,23.24 ni se arată cum era Domnul Hristos: „Pe când era Isus în Ierusalim... mulți au crezut în Numele Lui; căci vedeau semnele pe care le făcea. Dar Isus nu Se încredea în ei, pentru că îi cunoștea pe toți”. El era plin de dragoste, foarte atent, duios cu oamenii. El ne trimite în societate, ca să-i ajutăm, să-i iubim pe semenii, dar să fim prudenți. El nu ne poruncește să fim suspicioși sau distanți, ci doar înțelepți.

Acest lucru poate fi aplicat atunci când se caută acreditare pentru Institutul Teologic care pregătește viitori pastori. Un colegiu adventist, care fusese afiliat la Seminarul Teologic al Universității Andrews, a cerut să fie afiliat și la o universitate locală de stat. Lucrurile au mers bine timp de doi ani. Apoi lupul s-a demască. Universitatea respectivă a cerut conducerii colegiului adventist să scoată din programa de învățământ Spiritul Profetic și alte puncte fundamentale, specifice din doctrina bisericii noastre. Și profesorii au început să evite, să mascheze aceste subiecte. Recent, conducerea acestui colegiu a cerut să fie reînnoită afilierea lui la Universitatea Andrews.

Domnul Isus a declarat: „Fiți înțelepți ca șerpii” și: „Păziți-vă de oameni”. Ucenicii Săi au alte principii, alte valori decât cele ale societății.

Al doilea sfat al Domnului Hristos îl găsim în versetele 16, 19 și 23: „Fiți... fără rău” ate ca

porumbeii". „Dar, când vă vor da în mâna lor, să nu vă îngrijorați, gândindu-vă cum sau ce veți spune; căci ce veți avea de spus vă va fi dat chiar în ceasul acela.” „Când vă vor prigonii într-o cetate, să fugiți într-alta.”

Biserica niciodată nu răspunde cu insultă la insultă. Ea nu se angajează în campanii de protest contra guvernului, nu duce campanie de opoziție, nu reacționează cu rău față de rău. Biserica nu are mijloace violente, ea nu folosește metode de constrângere, nu are deprinderi ca să răstoarne guvernul sau să manipuleze puterea. Nici un element al anatomiei sale nu poate să răspundă acestor funcții. Și ele nu fac parte din lucrarea ei.

Domnul Isus ne spune: „Când veți fi târați în fața demnitarilor și a magistraților, să nu vă îngrijorați. Să vă păstrați calmul. Atitudinea voastră calmă în fața lor va fi o predică. Oamenii se vor întreba: 'De unde vine curajul acestui om?'”

„Când membrii familiei se ridică împotriva voastră și când sunteți urâți de toți, să nu vă răzbunați. Fiți răbdători până la sfârșit. Când vă vor persecuta într-o cetate, să fugiți în alta” (vezi vers. 21-23). Aceasta nu este slăbiciune, ci mărturie prin slăbiciune, prin puterea stăpânirii de sine. Nu este pasivitate, ci un răspuns activ, un mod creativ de a face pace.

În timpul războiului din fosta Iugoslavie, în Bosnia, pastorii adventiști, care lucrau prin ADRA, erau singurele persoane care aveau permisiunea să treacă prin toate liniile frontului – în teritoriile controlate de sârbii ortodocși, în teritoriile controlate de bosniacii catolici și în cele controlate de bosniacii musulmani. Numai ei aveau voie să ducă și să împartă corespondență, pentru că se știa că adventiștii nu țin cu nici un partid politic, ci se ocupă doar cu acțiuni umanitare.

Domnul Hristos nu vorbește despre indiferență față de probleme de ordin moral, și biserica nu este nepăsătoare față de ele. Ea are deprinderi și vocație să se ocupe de chestiuni de ordin moral. Ea consideră că are datoria să intervină în conflicte și tulburări. Ea poate să slujească societății tocmai pentru că se deosebește de

societate atât de mult cât se deosebesc oile de lupi. Ea trebuie să rămână deosebită de societate. Este datoria ei să folosească toate mijloacele disponibile, cu excepția implicării politice.

În Fapte 9,36-42, citim că Petru a fost chemat la Iope și singurul nume pe care îl cunoaștem din biserica de acolo este cel al Tabitei (Dorca). Ea murise. Cine îi simțea cel mai mult lipsa? *Oamenii din localitate* o plăngeau pe Dorca. Atunci când ea a murit, a rămas un gol în urma ei.

Cui i-ar păsa dacă biserica noastră și-ar închide azi porțile? Este ea doar un depozit pentru sfinți păstrați la temperatură scăzută, ca să nu se strice până la venirea Domnului? Domnul Hristos spune: „Eu vă trimit afară”. Eu nu aștept, ci lucrez ca Domnul Isus să vină cât mai curând.

Societatea se cufundă în indiferență morală. Obsesia bunurilor materiale îi înnebunește pe oameni. De aceea biserica trebuie să fie și să vorbească altfel, să aibă o altă atitudine. Biserica poate și trebuie să rămână diferită de societate, așa cum oile se deosebesc de lupi.

Predicarea nu se face doar prin vorbire, ci prin a fi altfel

Cunoașteți ce spune Ellen White – o viață convertită cu adevărat este o mărturie mai puternică decât toate predicile. Pe măsură ce prăpastia dintre biserică și lume se adâncește, mărturia oilor va fi mai puternică și mai convingătoare între lupi. Biserica trebuie să rămână un vecin indispensabil pentru semenii cuprinși de groază (vezi Luca 21,26). Biserica trebuie să ofere speranță atunci când societatea este disperată. Ea trebuie să vorbească, să proclame Evanghelia! Există și astăzi o veste bună!

Într-o vineri dimineață, cumnata mea din Croația a vrut să meargă să viziteze niște oameni și a insistat foarte mult ca fratele meu să o însoțească. În cele din urmă, el a acceptat. Au rămas acolo trei zile și trei nopți și au predat studii biblice; s-au întors marți după-amiază. După ce au plecat, orașul a fost bombardat. O bombă cu explozii în lanț a lovit

casa lor și aproape a distrus-o. Din fericire, ultima explozie, de fapt o implozie, nu s-a mai produs.

Fratele meu are un vecin chirurg, care își cam bătea joc de adventiști. Miercuri, el a văzut cam zece bărbați care făceau curat în casa fratelui meu. Până vineri, casa a avut un acoperiș nou. În absența fratelui meu, membrii bisericii au comandat materialele de construcție necesare, au început să repare, să spele și să curețe. Vineri, lucrul era terminat. Vecinii au văzut la un moment dat 14 bărbați care lucrau pe acoperiș și l-au întrebat pe fratele meu: „Mihai, cine sunt oamenii aceștia? Unde ai găsit 14 bărbați acum, în timp de război, când toți bărbații se ascund ca să nu fie luați în armată?” El le-a răspuns: „Aceștia sunt frații mei”. „Bine, dar știm că ai doi frați în Serbia, doi în Statele Unite...” „Nu”, le-a spus fratele meu. „Aceștia sunt altfel de frați. Sunt cei care îmi vin în ajutor atunci când dau de necaz, când frații de sânge nu pot să se apropie de mine.”

„Pot să vin sămbătă cu voi la adunare?” a întrebat vecinul chirurg. În 20 de ani, de când locuia lângă fratele meu, el nu dorise niciodată să meargă la biserica adventistă. Dimineață, credincioșii noștri adventiști i-au făcut lui curat, iar ADRA i-a donat un acoperiș nou.

Domnul Hristos a spus: „Eu vă trimit. Nu cu colți de lupi, cu grenade la centură sau cu puști. Ci cu puterea iubirii Mele, care va schimba viața. Și astfel biserica va fi de neînlocuit în orice localitate în care sunteți”.

Această viață a bisericii este cea mai bună publicitate pentru o campanie de evanghelizare. Atunci societatea este pregătită.

Există ocazii și posibilități. Dar Domnul Hristos îi are pe copiii Săi, care sunt gata pentru ultima fază a lucrării. Rugăciunea mea este ca membrii bisericii adventiste din România să fie de neînlocuit, așa cum a fost Dorca.

Miroslav Kis s-a născut din părinți ucraineni și a crescut în Serbia. A studiat și a lucrat în Franța, Canada și S.U.A. Din 1983/1984 este profesor de etică la Universitatea Andrews.

Ziua cea mai lungă

Valeriu Petrescu

Ziua de miercuri a trecut ca un vis. Au fost emoțiile întâlnirii unii cu alții, au fost emoțiile estetice și admirația pentru realizarea sălii mari de la Cernica... Seara, comitetul de organizare fusese deja ales.

Apoi a început ziua de joi, ziua cea mai lungă. Toate gândurile se concentrău spre întrebarea: cine vor fi cei aleși să slujească biserica în următorii cinci ani? Dar a fost o inițiativă inspirată invitarea fratelui Miroslav Kis pentru a prezenta un seminar de etică. Profunzimea abordării, importanța subiectelor, actualitatea problematicei și sufletul pus de vorbitor în expunerea sa au făcut ca timpul să treacă extrem de repede.

Mă uitam în sală la delegați și invitați. Toți erau concentrați și preocupați de cele expuse. O adevărată binecuvântare prezența lui Miroslav Kis!

Când comitetul de organizare a prezentat propunerile pentru comitetele de numiri, de acreditare și de planuri, ne-am reamintit că ziua aceea este o zi cu o încărcătură specială. Vor lăsa acești frați ca Dumnezeu să lucreze prin ei? Vor avea mintea limpede și urechea atentă să asculte îndemnul Duhului Sfânt? Simțeam în sală tensiunea responsabilității.

O biserică de peste 70.000 de membri, o țară larg deschisă pentru Cuvântul lui Dumnezeu, un nou mileniu ce stă să înceapă și, mai presus de toate, o mare bătălie de purtat, bătălia pentru suflete... Cum va răspunde Dumnezeu acestor provocări, pe cine va alege pentru a pune în practică planurile Sale? Grea sarcină pentru comitetul de numiri!

Și iată primul răspuns: propunerea ca fratele Adrian Bocăneanu să fie reales ca președinte al uniunii. Votul a fost secret, biletele s-au numărat cu atenție și sala a aprobat spontan alegerea. Cuvân-

tu fratelui Frikart din Ioan 15,16 și răspunsul fratelui Bocăneanu au marcat conștiința faptului că Dumnezeu ne așteaptă acasă, acasă la El, în cer.

Ziua de joi a fost o zi frumoasă la Cernica. A fost soare, a fost bucuria întâlnirii cu prietenii, a fost descoperirea împlinirii unui vis – campusul Institutului Teologic. Dar, mai presus de toate, a fost o zi a redescoperirii modului cum lucrează Dumnezeu.

Și iarăși un raport al comitetului de numiri: secretar al uniunii – Huțanu Teodor, iar trezorier – Ioan Câmpian. Vot secret, numărarea biletelor, anunțarea rezultatelor. Și aprobarea sălii. Și președintele, și secretarul au fost aleși cu o majoritate convingătoare, dar trezorierul n-a primit decât două voturi împotriva. O recunoaștere pentru eficiența, delicatețea și consacrarea fratelui Câmpian.

A fost masa de prânz, au început să se prezinte rapoartele diferitelor departamente. În pauze, delegații și invitații au putut aprecia ultimele noutăți de la standurile RVS, CARD și Editura Viață și Sănătate. Aproape toți au dorit să cumpere cea mai așteptată apariție editorială: *Minte, caracter, personalitate*, de Ellen White, o carte de 1000 de pagini, în două

Fratele Ulrich Frikart adresează cuvinte de încurajare fratelui Teodor Huțanu pentru noua responsabilitate, ca secretar al uniunii.

Numărătoarea buletinelor de vot

volume, de o bogăție neprețuită a conținutului.

Dar mai erau atâtea de împlinit. Rând pe rând, comitetul de acreditări și cel de planuri și-au prezentat rapoartele care au fost votate. Ziua călătorească spre seară, soarele cobora lin peste lac și așteptarea era tot mai intensă.

Într-un târziu, comitetul de numiri a venit cu ultimul raport: propuneri pentru conducătorii diverselor departamente. La cererea delegaților, s-a oferit timp pentru observații. Am apreciat în acel moment tactul, eleganța și maturitatea în lucrul cu oamenii ale fratelui Frikart.

Apoi a fost votul final, vot secret, individual pentru fiecare dintre cei propuși. O exprimare absolut liberă a opțiunilor. Voturi pentru. Voturi împotriva. La unele nume mai puține, la altele mai multe, într-un caz chiar foarte multe.

Fiecare dintre delegați a avut simțământul că prezența lui acolo nu este

formală, ci contează. Mi-am dat seama cât de important este să ai curajul și demnitatea opiniei proprii.

O zi lungă, foarte lungă. Ziua cea mai lungă a Adunării Generale a Uniunii. O zi în care am putut vedea că Biserica din România este vie. Am putut simți că delegații au conștiința responsabilității. Am văzut că, deși suntem încă aici, pe pământ, mergem totuși spre casă,

nezeu conduce destinele poporului Său. Și dacă ziua s-a lungit până în noapte la Cernica, aceasta n-a fost decât o ilustrare a realității istoriei acestui pământ. Ziua cea mai lungă stă să se sfârșească.

Călătoria spre casă se apropie de capătul ei. Poate anul acesta, poate mandatul acesta...

Valeriu Petrescu este directorul Casei de Editură „Viață și Sănătate”.

Fratele Lucian Cristescu conduce sala în noile imnuri.

Direcții pentru viața bisericii în perioada 2000-2005

*Adunarea Generală a Uniunii de Conferințe,
 în urma implorării prezenței Duhului Sfânt,*

*Conștient de responsabilitatea asumată de
 Comitetul Uniunii pentru promovarea misiunii
 bisericii, în etapa următoare,*

*Recunoscând nevoia ridicării gradului de
 competență și eficiență a slujbașilor și membrilor
 bisericii,*

*Și în dorința elaborării strategiilor adecvate
 cerințelor bisericii și ale societății, păstrând
 fundamentele credinței și spiritualității adventiste,*

*Adoptă următoarele direcții majore pentru
 perioada 2000-2005:*

**Adâncirea vieții spirituale a pastorilor și a
 membrilor bisericii:**

- Revitalizarea, prin Duhul Sfânt, a exercițiului rugăciunii, studiului biblic și al Spiritului Profetic în familie, în grupe și în biserică.

- Promovarea resurselor dogmatico-devoționale care să consolideze învățătura sănătoasă și să prevină rătăcirile.

**Trăirea credinței care lucrează prin
 dragoste, ca afirmare a valorilor și principiilor
 Evangheliei în fața alternativelor secularizării:**

Afirmarea laturii formative a educației creștine pe categorii de vârstă

**Promovarea concepției evanghelice pe o
 temelie hristocentrică:**

- Îmbinarea armonioasă a activității misionare individuale, ca stil de viață, cu programele de evanghelizare ale bisericii.

**Dezvoltarea și comunicarea către lume a
 mesajului de speranță autentică în Isus Hristos**

ca Mântuitor și Domn care revine curând:

- Susținerea lucrării de colportaj.
- Înființarea unor școli confesionale de diferite grade.
- Încurajarea părinților să nu substituie educația din familie cu cea oferită de grădiniță și școală.

**Contribuții la îmbunătățirea calității vieții
 sociale:**

- Formarea membrilor în vederea implicării lor în activități laice.
- Formarea de lideri de opinie publică.
- Asumarea responsabilităților sociale conform viziunii noastre holistice despre om.

**Formarea sistematică a noilor convertiți în
 vederea atingerii în timp optim a unor
 obiective clare, cum ar fi:**

- Fundamentarea lor în doctrina biblică, în vederea formării unui stil de viață specific adventist și pentru a rezista în fața unor atacuri și crize.
- Formarea lor pentru valorificarea oportunităților de mărturisire încă din perioada inițială a vieții de adventist.
- Integrarea informată și constructivă în viața Bisericii Adventiste.

**Implicarea specialiștilor în proiectele
 diferitelor departamente ale bisericii:**

- Orientarea tinerei generații pentru specializare în domeniile utile împlinirii misiunii bisericii.
- Consultarea și/sau cooptarea specialiștilor existenți.
- Educația continuă pentru pastori.
- Pregătirea de slujbași competenți în lucrarea de conducere și susținere a programelor bisericii.

Aproape acasă

Mihai Ghioaldă

Serviciile divine din Sabat dimineață, 29 aprilie, și programul festiv de după-amiază s-au circumscris temei Adunării Generale a Uniunii – „Aproape acasă”. Când citiți aceste rânduri, delegații și invitații la a 14-a Sesiune a Adunării Generale a Uniunii Române au ajuns demult acasă. Lucrările adunării s-au încheiat joi seară târziu, așa că ziua de vineri a oferit timpul necesar pentru deplasare celor care au dorit să plece. Din cei aproximativ 500 de delegați și invitați, doar puțini au rămas la Cernica pentru Sabat.

Lucrarea bisericii i-a adunat din toată țara. Probabil, în timpul celor câteva zile în care au fost găzduiți aici, unii dintre cei veniți de departe au ajuns să se simtă aproape ca acasă. Complexul Institutului Teologic Adventist (ITA) de la Cernica este cel mai modern, mai spațios, mai confortabil și mai plăcut din țara noastră. Cu toate acestea, sâmbătă a fost desigur ziua în care ei s-au aflat cel mai aproape de casă, de plecarea acasă.

Mulți dintre cei care au asistat la serviciile divine din Sabat dimineață au rămas acolo toată ziua, în parte din cauza izolării, a posibilităților de transport limitate dinspre și către oraș, dar și datorită zilei extrem de însorite, calde, precum și cadrului natural în care se află așezat campusul. Dacă în zilele premergătoare și în Sabat dimineață numărul celor prezenți în capela ITA a fost mai mic decât cel al locurilor din ea, sâmbătă după-amiază noua sală a devenit foarte neîncăpătoare. Fără îndoială că, la sfârșitul zilei, tema programului, „Aproape acasă”, avea semnificații pragmatice imediate pentru toți cei prezenți.

Uitasem să spun, dacă nu ați aflat cumva până acum, că 29 aprilie a fost și primul Sabat serbat în capela ITA după finalizarea lucrărilor de construcție și amenajare a ei și că ea are o capacitate

de aproximativ 800 de locuri. Biserica locală a Institutului va avea aici un cămin permanent, un loc adecvat pentru închinare și părtășie.

La ora 9:15 a început prima parte a serviciului divin, gândurile devoționale fiind prezentate de noul director de tineret al uniunii, Cristian Modan. Făcând o analogie cu prima învoire pe care a primit-o după trei luni, în timpul efectuării serviciului militar, fratele Modan a subliniat ideea că, în această lume, cu viața ei diferită de cea „normală”, ca și creștini, avem privilegiul să gândim, să vorbim, să ne purtăm ca acasă, păstrându-ne o identitate distinctă. Pentru creștini, acasă este acolo unde Domnul Hristos a spus că ne-a pregătit locuințe (vezi Ioan 14,1-3). A fi „aproape acasă” este un gând care ne inspiră asigurarea că Domnul Isus, Păstorul cel bun, ne poartă în brațele Sale. Studiul Școlii de Sabat, desfășurat în continuare, pe grupe, și condus de fratele Aron Moldovan, a accentuat siguranța pe care prima venire a Domnului Hristos ne-o aduce cu privire la a doua Sa venire.

Fratele Ulrich Frikart, președintele Diviziunii Euro-Africa, i-a prezentat pe membrii noului Comitet al Uniunii și a rostit predica. Afirmatia „Cel care crede știe mai mult”, dintr-o carte scrisă de Erich Kästner, precum și întrebarea Domnului Hristos „Când va veni Fiul omului, va găsi El credință pe pământ?” (Luca 18,8) au creat contextul pentru accentuarea importanței actuale a credinței în adevărurile simple, fundamentale

ale Bibliei. A doua venire a Domnului Hristos reprezintă momentul în care vom ajunge acasă. Nu cumva se împlinește în fața noastră profetia Domnului Hristos? Astăzi, când un mare număr de teologi, predicatori și preoți protestanți își exprimă deschis necredința în învierea, în a doua venire sau chiar în persoana lui Isus Hristos, când numărul denominațiunilor creștine, care se sprijină pe o singură carte, Biblia, a cres-

Grupul ENTHOUSIASMOS a cântat în Sabat dimineață și după-amiază.

Să învățăm imnul sesiunii – afișat pe un ecran care aici nu se vede. Cu Mihai Gadea (stânga) și Marius Stănescu.

cute de 18 ori în ultimul secol, ajungând la 33.800 în anul 1999, ce mai rămâne din credința noastră?

Adevărata cunoaștere, fără credința în Cuvântul lui Dumnezeu, fără această dimensiune verticală a căutării voinței divine, nu este posibilă. Componentele esențiale ale unicului sistem de cunoaștere adevărată se sprijină pe dimensiunea credinței. Faptul că societatea modernă și postmodernă L-a împins pe Dumnezeu tot mai mult la periferie constituie o mare provocare pentru noi. Modul nostru de gândire, felul în care trăim și faptul că avem sau nu avem credință vor influența societatea în care trăim.

Adevărul central al Evangheliei este iertarea. „Să crezi înseamnă să știi. Să știi că poți să uiți trecutul și că avem în fiecare zi posibilitatea să începem iarăși și iarăși cu Dumnezeu. Aceasta este speranța, ancora care se prinde de stânca din cer.” Și mai este un adevăr central, cel referitor la ziua Domnului, sau ziua judecății (1 Cor. 3,13), pe care de asemenea trebuie să-l vestim lumii. De fapt, ziua judecății este ziua revenirii Domnului Hristos.

„Să fim ziditori ai acestei speranțe spre Împărăția lui Dumnezeu”, a spus fratele Frikart în încheiere. „Iubiții mei, hai să mergem împreună! Parcă am obosit așteptând. Să vestim această speranță că în curând vom avea parte de un cer nou și de un pământ nou. Și să trăim în co-

munțitatea noastră după-amiază, organizat de fratele Ion Buciuman, noul director al Asociației Pastorale a uniunii, și prezentat de Mihai Gadea, având același moto – „Aproape acasă” –, a reunit tineri și ascultători din diferite părți ale țării, pentru mai mult de două ore. Grupul Enthusiasmos, alături de soliști (Cristina Dida, din București, Gabriela Cojoc – Pepelea, din Piatra Neamț, Hortenzia Forray, Claudiana Călin, din București), duetul compus din Grațiana Vlad și Leonard Puiu, din Bacău, corul studențesc AMiCUS, format de cca 80 de tineri și tinere, condus de József Horváth, dirijorul Operei Maghiare din Cluj-Napoca, au interpretat piese muzicale. Delia Buciuman a recitat poezia „Aproape acasă”, de Florin Lăiu, iar profesorul Iacob Coman de la ITA a prezentat Psalmul 137 într-un interesant și creativ montaj dramatic.

În cadrul programului s-a aruncat o privire înapoi, fiind prezentate declarații înregistrate pe bandă video în urmă cu cinci ani, la precedentă Adunare Generală a Uniunii, ale unor pastori pensionari, din-

tră realitatea Împărăției lui Dumnezeu.”

O parte dintre membrii grupului vocal Enthusiasmos au interpretat cântări potrivite cu tema prediciei, inclusiv una în limba germană.

Programul le-a pregătit (vezi Ioan 14,1-4). Către finalul programului, fratele Adrian Bocăneanu, președintele uniunii, a citit prima parte a capitolului 11 din Isaia, unde este descrisă misiunea Domnului Hristos, adevăratul Conducător al bisericii. S-a răspuns astfel la întrebarea: „Cum ar trebui să fie un conducător al bisericii astăzi?”

La sfârșit, corul AMiCUS se regroupase în cerc, afară, și continua să cânte. Cred că această imagine a tinerilor veniți din diferite părți ale țării, cântând plini de entuziasm, într-o izbucnire spontană, exprimă foarte bine starea de spirit a acelor care, în curând, vor forma un cerc imens la marea de cristal (vezi Apoc. 15,2) și vor continua să cânte. Pentru că atunci vor fi ajuns aproape... nu, chiar acasă.

Mihai Ghioaldă este secretar de redacție la Curierul Adventist.

E timpul să servim masa.

Cine crede știe mai mult

Ulrich Frikart

Inter-una dintre cărțile sale, Ernest Kästner face această declarație: „Cine crede știe mai mult”. Domnul Isus puneă întrebarea: „Dar când va veni Fiul omului, va găsi El credință pe pământ?” (Luca 18,8)

Care este relația dintre declarația scriitorului german și întrebarea Domnului Isus?

În revista *Le protestant* din decembrie 1999, renumitul exeget Henk Jan de Jonge, profesor de Noul Testament la celebra facultate de teologie a Universității din Leiden, susține că, în Evanghelii, nu găsim nici o făgăduință a Domnului Hristos cu privire la revenirea Sa. Afirmatia lui este un atac direct împotriva unuia dintre adevărurile centrale ale Bibliei, însuși centrul speranței creștine!

Un sondaj de opinie efectuat anul acesta, în perioada sărbătorilor de Paște în Elveția, a arătat că doar o treime dintre pastorii protestanți cred în înviere.

Nu cumva se împlinește în fața noastră profeția Domnului Hristos? Ce mai rămâne din credința noastră atunci când va veni El? În societatea modernă, creștinii trăiesc această tensiune: „Mai există credință autentică pe pământ?” La ce se gândea Kästner atunci când a spus că acela care crede știe mai mult?

În primul rând, adevărata cunoaștere nu este posibilă fără dimensiunea verticală a căutării și descoperirii lui Dumnezeu și a planului Său cu oamenii. Iar în al doilea rând, dimensiunea credinței este componenta esențială a singurului sistem posibil și mulțumitor al cunoașterii. A cunoaște fără Dumnezeu este ceva fragmentar, dovedește o lipsă. Din păcate, societatea postmodernă se sprijină pe aceasta. Iată o adevărată provocare pentru noi și pentru biserică. Felul nostru de a gândi și de a trăi credința determină ce vor comunica pastorii către bisericele de mâine și felul în care vom gândi mâine.

Emblema Universității din Heidelberg reprezintă un baldachin în stil gotic târziu. În centru se află Domnul Hristos stând pe tron, înconjurat de patru studenți în poziție de închinare. Aceștia simbolizează cele patru facultăți ale universității. Domnul Hristos învață facultățile, și ele ascultă. El este reprezentat ținând în mâini o carte deschisă, care este Biblia. El este Izvorul științei, al învățaturii pentru universitate. Cele patru persoane Îl înconjoară în formă de cerc, fără a se întrezaări vre deosebire între ele. Ele ascultă împreună cuvântul lui Hristos, într-o atitudine de adâncă umilință.

La cinci sute de ani după ce a fost conceput acest blazon, ce însemnătate ar avea dacă, în universități, s-ar auzi și astăzi Cuvântul Domnului Hristos? Ce are să ne învețe Isus Hristos cel răstignit? Ce înseamnă pentru facultăți

această învățătură a lui Hristos, ca Fiul al lui Dumnezeu, ca Acela care a murit și a înviat? Cu câtă atenție ascultăm noi învățătura Domnului Hristos? Pentru mine, răspunsul la această întrebare este clar: pentru noi, aici, astăzi, învățăturile Domnului Isus înseamnă răspundere și obligație! Cine crede știe mai mult. Să ascultăm Cuvântul Mântuitorului. Să proclamăm adevărata credință și adevărata cunoaștere! Ellen White scria: „Trăim la sfârșitul istoriei acestei lumi. Profeția se împlinește. Nu avem timp de pierdut. Solia trebuie să fie transmisă sub forma unui avertisment plin de seriozitate” (*Evangelism*, pag. 217).

Hristos, Marele Învățător

1 Cor. 3,10-17 reprezintă un pasaj foarte important în legătură cu misiunea noastră în aceste zile grele ale istoriei. În el găsim îndrumări pentru noi personal și ca biserică. Permiteți-mi să fac câteva remarci personale asupra textului. În primul rând, ca și creștinii, ca o comunitate, noi suntem templul lui Dumnezeu. În lumea secularizată din zilele noastre, cât de ușor s-ar putea să se piardă importanța singurului Dumnezeu, dar și demnitatea și sfințirea în biserică! Chiar dacă societatea ne privește ca pe o minoritate, biserica, fiind templul lui Dumnezeu, depășește cu mult onoarea lumii. În al doilea rând, acest edificiu se compune din elemente alese după un anumit plan. Materialele de construcție sunt aur, argint, pietre prețioase, lemn, fân și trestie. Noi suntem aceste materiale de construcție. Felul nostru de a fi, păcatele noastre, viața noastră plină de greșeli în comunitate, pot acestea să fie ceva solid și rezistent la foc? În al treilea rând, comunitatea, ca templu, trebuie să fie bine întemeiată.

Pavel spune că temelia bisericii este Domnul Hristos, persoana Lui, nu teorii despre El (vers. 11). Biserica lui Dumnezeu, în toate aspectele sale, se caracterizează numai prin puternica ancorare în Isus Hristos. Fundamentul bisericii nu este omul, ci Isus Hristos, Cuvântul Său și învățăturile Sale. Nici un om nu poate fi întronat în locul Lui și nici nu poate să aibă această chemare. Aspectul dinamic este dat de faptul că suntem împreună ca o comunitate care să contribuim la zidirea în continuare a bisericii (vers. 12).

Revenirea Domnului Isus Hristos va da pe față lucrarea fiecăruia și o va desăvârși! Focul din versetul 15 este focul sfânt al îndurării lui Dumnezeu, care poate să ne curețe de păcatele noastre. Dacă ne supunem, el nu va fi un foc distructiv, ci va aduce înnoire în viața noastră. Prin acest har avem parte și de biruința Domnului. Puterea harului este mărginită doar prin libertatea și prin răspunderea noastră personală. Dacă limităm acest har, atunci contribuim

la distrugerea acestui edificiu. În următorii cinci ani, putem să zidim sau să dărâmăm. Când nu vom mai avea pe Dumnezeu în centrul atenției, atunci și clădirea se va prăbuși. Mă rog Domnului ca biserica Sa din această țară să devină și să fie cu adevărat un templu al Său. Să ne amintim că acela care crede cunoaște mai mult!

Importanța pentru noi, acum

Acțiunea de clădire a bisericii este strâns legată de două adevăruri importante: cel cu privire la sanctuarul din cer și cel cu privire la a doua venire a Domnului Hristos.

În Evrei 6,19, Pavel spune că această speranță a noastră „o avem ca [pe] o ancoră a sufletului; o nădejde tare și neclintită, care pătrunde dincolo de perdeaua dinlăuntrul Templului”. Ea este ca o ancoră care s-a prins de o stâncă. În mod obișnuit, ancora este coborâtă spre fundul mării și se prinde de nisip. Aici însă ea se prinde chiar de cer.

Noi suntem templul lui Dumnezeu, o reflectare a templului ceresc, în care Domnul mijlocește pentru noi. Dacă avem onoarea să constituim și să zidim această biserică, atunci tot ce se întâmplă aici în legătură cu construirea bisericii este ecoul a ceea ce se întâmplă în cer.

„Adevărata înțelegere a slujirii lui Isus în sanctuarul ceresc este temelia credinței noastre” (*Evangelism*, pag. 221). Punctul fundamental al slujirii Domnului Hristos în Sfânta Sfințelor îl constituie împăcarea și ispășirea. Acestea trebuie să fie realitatea centrală și în biserica de pe pământ.

Cu mai mulți ani în urmă, o fotografie a făcut înconjurul lumii, câștigând, printre altele, și faimosul premiu Pulitzer. Kim Phuc, o fetiță de 9 ani, aleargă pe străzile unui sat vietnamez, cu tot corpul ars, după un atac american cu bombe incendiare. Părinții și toată familia acestei fetițe au murit. Chiar ea a devenit victimă.

John Plummer, pilotul care bombardase acel sat, a văzut fotografia și dintr-o dată și-a dat seama cât de groaznic este războiul – să distrugi sate și vieți nevinovate. A fost profund tulburat și copleșit de vinovăție. În 1990, Plummer a devenit creștin

și apoi și-a consacrat viața lui Dumnezeu ca pastor.

În 1996, pastorul Plummer a aflat că Kim Phuc supraviețuise și că a fost salvată. Ea zăcuse 14 luni în spital și trecuse prin multe operații pentru vindecarea acelor arsuri îngrozitoare. Fostul pilot a aflat că ea urma să vină la Washington să vorbească despre experiența ei, așa că s-a hotărât să meargă să asiste la acea conferință, cu speranța că va avea ocazia să îi vorbească și să îi spună tinerei cât de mult regreta faptul că îi bombardase satul. În timpul prezentării, Kim Phuc a declarat: „M-am născut budistă, dar, de câțiva ani, m-am convertit la creștinism. Dacă m-aș întâlni cu pilotul care a lansat bombe, aș vrea să-i spun că l-am iertat”. Plummer i-a trimis vorbă că omul despre care ea vorbea este în sală. La sfârșit, cei doi s-au întâlnit. Plummer i-a spus: „Eu sunt pilotul acela. Aș vrea să te rog să mă ierți. Îmi pare atât de rău!”

Kim l-a îmbrățișat și i-a spus: „Nici o problemă. V-am iertat, v-am iertat.”

Această întâmplare reală ne ajută să înțelegem cea mai simplă teologie a realității din sanctuarul ceresc. Necesitatea și realitatea iertării – iată mesajul sanctuarului ceresc. Aici este însăși esența slujirii Domnului Hristos pentru noi. Biserica, templul „terestru” al lui Dumnezeu, trebuie să reflecte această realitate.

Cine crede știe mai mult. Prin credința mea știu și eu că, în pofida păcatelor mele, a multor suferințe pe care prin păcatele, prin greșelile mele le-am cauzat semenilor mei, pentru toate acestea Dumnezeu m-a iertat.

Într-o seară, am găsit pe canapea un cadou – o gumă de șters imensă. Soția mi-a spus: „Să ștergem și să o luăm de la început”.

Să credem înseamnă de fapt să știm. Să știm că putem să uităm trecutul și că avem în fiecare zi posibilitatea să începem iar și iar cu Dumnezeu. Aceasta este speranța, ancora care se prinde de stâncă din cer.

Această biserică a lui Dumnezeu mai are un centru foarte important – adevărul revenirii Domnului Hristos. Pavel spunea: „Ziua Domnului [sau ziua judecării]... va face cunos-

cut” lucrarea fiecăruia (1 Cor. 3,13). De fapt, ziua judecării este ziua revenirii Domnului Hristos.

Așa cum știți, tema Conferinței Generale este „Aproape acasă”.

Când avea 3 ani, băiatul meu cel mare stătea pe genunchii mamei lui. Ea îi povestea despre Împărăția lui Dumnezeu. Copilul a întrebat-o: „Mămico, în Împărăția lui Dumnezeu sunt și pomi?” „Sigur că da”, i-a răspuns soția. „În Împărăția lui Dumnezeu sunt și pomi.” „Dar în Împărăția lui Dumnezeu vor fi și animale?” a întrebat copilul. „Categoric, vor fi și animale. Acolo vei găsi tot ce îți place, tot ce iubești și aici, pe pământ.”

Câteva zile mai devreme, copilul primise cadou un peștișor auriu și îl ținea într-un acvariu. Băiatul l-a îndrăgit foarte mult și a întrebat-o pe mama lui: „Crezi că și peștișorul meu auriu va fi în Împărăția lui Dumnezeu?” „Da”, a venit răspunsul, „tot ce iubești aici va fi și acolo”. Atunci băiatul s-a dat jos de pe genunchii ei, a luat-o de mână și i-a spus: „Hai să mergem în Împărăția lui Dumnezeu. De ce să mai așteptăm, dacă acolo vom găsi tot ce ne place, tot ce iubim aici?”

Teologii pot să vorbească mult. Dar speranța noastră rezumă, explică foarte simplu adevărul sanctuarului din cer. Pentru fiecare viață există o perspectivă, o speranță, o gumă de șters. Există iertare și ștergere a păcatelor și posibilitatea unui început nou. Să fim ziditori ai acestei speranțe spre Împărăția lui Dumnezeu.

Fiul meu a spus: „Hai, mămico, să plecăm”. Iubiții mei, hai să mergem împreună. Parcă am obosit așteptând. Să vestim această speranță că în curând vom avea parte de un cer nou și de un pământ nou. Și să trăim în comunitatea noastră realitate Împărăției lui Dumnezeu. Vă doresc harul lui Dumnezeu și această speranță de viață. Și să mergem înainte. Căci, într-adevăr, Domnul vine curând. Amin.

Ulrich Frikart este președintele Diviziunii Euro-Africa a Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea. Acest articol este un rezumat al predicii sale din Sabatul din 29 aprilie.

Rămâneți credincioși

*Interviu cu fratele Ulrich Frikart,
președintele Diviziunii Euro-Africa*

Ce amintiri păstrați de la adunarea electivă a uniunii, acum, la plecarea din România?

Impresia este triplă: potențialul formidabil al membrilor bisericii, al pastorilor și al conducătorilor, viziunea care constă în încheierea lucrării încredințate de Dumnezeu bisericii și consacrarea ce are ca rezultat numeroasele binecuvântări pe care Dumnezeu le dă poporului Său în România.

După mai multe vizite în România, ați avut posibilitate să cunoașteți bine biserica și pe pastorii și conducătorii ei. Care credeți că este cea mai importantă calitate a bisericii? Care sunt domeniile în care trebuie să ne dezvoltăm în mod special?

Într-adevăr, în cursul vizitelor anterioare și în timpul acestei adunări, am învățat să-i cunosc mai bine și să-i iubesc mai mult pe frații și pe surorile din România. Cu siguranță, cea mai mare bogăție o reprezintă dinamismul și entuziasmul pastorilor și membrilor. Acest entuziasm (cuvântul înseamnă literal „a fi în Dumnezeu”) pe care ei îl pun în slujba bisericii este factorul esențial al dezvoltării minunate a bisericii în România. Vor putea fi făcute și se vor face progrese în domeniul actualizării mesajului adventist și ținându-se cont de contextul cultural din România, pentru a se spori și mai mult impactul său asupra societății.

Cum vedeți locul uniunii noastre în familia Diviziunii Euro-Africa acum și în viitor?

Uniunea Română deja ocupă primul loc în Europa în ce privește numărul membrilor. La acest criteriu cantitativ se adaugă locul de lider în domeniul evanghelizării prin satelit. Multe dintre uniunile noastre s-au inspirat de la Uniunea Română în acest domeniu. Acest rol de lider va fi de asemenea important în viitor, în domeniul evanghelizării și în cel al credincioșiei față de solia adventă. Acest exemplu ne inspiră pe toți.

După ce ați urmărit programul din Sabat după-amiază, care este aprecierea dv. despre tinerii care au prezentat cea mai mare parte a programului?

Bucuria de a trăi, spiritualitate și talente! Tinerii au

reușit să prezinte un program de o profundă spiritualitate prin cântări și prin alte prezentări absolut profesioniste. A fost impresionant. Ce mărturie!

Aveți un mesaj special pentru biserică și pentru liderii de la uniune pentru perioada următoare?

Rămâneți credincioși soliei și mandatului divin! Nu permiteți ca influența societății post-moderne și spiritul lumesc să slăbească forța adventismului în România!

Rezistați și rămâneți credincioși. Avem nevoie de voi, mai ales în acest domeniu, acum, când constatăm ravagiile spiritului acestui veac, în Europa occidentală, în bisericile noastre. Dumnezeu să vă binecuvânteze!

Ulrich Frikart, președintele Diviziunii Euro-Africa

Plachetă de apreciere oferită Uniunii Române din partea Uniunii din Republica Moldova, la deschiderea sesiunii

Hotărâri ale Comitetului Executiv al Uniunii

Întrunit în prima sa ședință de lucru, miercuri 17 mai, noul Comitet Executiv al Uniunii a pășit cu încredere și hotărâre în exercitarea mandatului încredințat de biserică. Dispoziția de a aduce la îndeplinire sarcinile recomandate de Adunarea Generală s-a concretizat în primele decizii care au fost votate.

Astfel, au fost confirmați în calitatea de conducători de instituții fratele Valeriu Petrescu, ca director al Casei de Editură „Viață și Sănătate”, fratele Daniel Amarghioalei, ca director al postului de radio „Vocea Speranței”, și fratele Petre Anghel, ca rector al Institutului Teologic Adventist (ITA). În cadrul discuțiilor, au fost reliefate atât aspectele pozitive, cât și unele neîmpliniri în activitatea diferitelor instituții. S-a adoptat un plan pentru ridicarea calității academice și spirituale a programului de pregătire pastorală în cadrul ITA.

În continuare, a fost completată schema departamentelor, cele rămase nepartizate primind următoarele nominalizări: Viața de Familie – Adrian Bocăneanu, Comunicații – Teodor Huțanu, Isprăvnicie – Ioan T. Câmpian, Misiunea Femeii – Silvia Dima, Spiritul Profetic

– Aron Moldovan, coordonatoare pentru Asociațiile Soțiilor de Pastori – Mihaela Huțanu. Fratele Aron Moldovan a fost numit și redactor-șef al revistei *Curierul Adventist*. Numărul membrilor Comitetului Executiv al Uniunii a fost completat cu încă doi membri: pastorul Constantin Iosub, din Conferința Moldova, și fratele Samir Lupu, din Conferința Muntenia.

Pentru conferințele ale căror comitee au fost descompletate în urma Adunării Generale a Uniunii și din alte cauze, s-a hotărât convocarea în cursul lunilor mai și iunie a comitetelor executive ale conferințelor respective, pentru completarea posturilor vacante: Banat – președinte și doi directori de departamente (educație și libertate religioasă), Muntenia – director de tineret, Transilvania de Sud – director pentru Școala de Sabat și Activități laice, Moldova – președinte. La o ședință ulterioară, pastorul Emil Jigău a fost numit ca director al Agenției Adventiste pentru Dezvoltare și Refacere (ADRA). Convingerea că suntem „aproape acasă” ne mobilizează să fim și împreună: împreună în slujire, în speranță și la Împărăție.

Teodor Huțanu, secretarul uniunii

De la stânga la dreapta: Lazăr Forrai, Ioan T. Câmpian, Adrian Bocăneanu, Cristian Modan, Teodor Huțanu, Gheorghe Modoran, Ernest Szasz, Ion Buciuman, Viorel Dima

Al Cincilea Congres al Medicilor și Asistenților Medicali Adventiști din România. Departamentul Sănătate și Temperanță al Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea organizează, în perioada 25-27 august 2000, al V-lea Congres

al Medicilor și Asistenților Medicali Adventiști din România. Tema congresului este „Rolul conducătorului Departamentului Sănătate și Temperanță din biserica locală”.

Suntem în contact cu mai multe

personalități marcante din viața medicală adventistă și, de îndată ce vom obține confirmarea participării lor la congres, vă vom comunica.

Lucrările congresului se vor desfășura în campusul Institutului Teologic Adventist de la Cernica. Participanții vor beneficia de condiții deosebite de cazare și masă în incinta campusului, contra unei taxe de participare de 250.000 lei.

Medicii și asistenții medicali care plănuiesc să participe sunt rugați să comunice acest lucru la numărul de telefon 01/3129253, de fax 01/3129255, la adresa de e-mail secretar@fx.ro sau poștal pe adresa: Uniunea de Conferințe a Bisericii Adventiste, Departamentul Sănătate și Temperanță, str. Plantelor, nr. 12, București sector 2, cod 70308.

Dr. Gily Ionescu, directorul Departamentului Sănătate și Temperanță al uniunii

Programul transmisiilor prin satelit de la sesiunea Conferinței Generale, Toronto

Pentru prima dată în istoria Bisericii Adventiste, o sesiune a Conferinței Generale va fi transmisă în întreaga lume prin satelit, de către Rețeaua Adventistă Globală de Comunicații. Emisiunile vor fi traduse în limba română. Programul exact al acestora este prezentat mai jos.

- Selecțiuni de la Convenția Pastorală, care precede sesiunea: miercuri, 28 iunie 2000, 19:30 la 22:30, joi, 29 iunie 2000, 19:30 la 22:30.

- Sesiunea Conferinței Generale: vineri, 30 iunie, duminică, 2 iulie, până vineri, 7 iulie, 19:30 la 22:45

- Sabatele:

- 1 iulie, 11:00 la 14:15, 17:30 la 19:30 și 23:00 la 00:30

- 8 iulie, 11:00 la 14:15, 17:30 la 19:30 și 23:00 la 4:15 a doua zi

Parametrii tehnici vor fi comunicați prin conferințe, cu câteva zile înaintea primei transmisii.

Mai sunt locuri la casele de odihnă din Sovata și Vatra Dornei, pentru seriile următoare: 19-30 iunie (seria IV), 3-14 iulie (seria V), 17-28 iulie (seria VI), 31 iulie-11 august (seria VII), 14-25 august (seria VIII), 28 august-6 septembrie (seria IX), 11-22 septembrie (seria X). Programările se vor face direct la Casa de Pensii a Uniunii de Conferințe a Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea, din București, str. Plantelor nr. 12, sector 3, tel. 312.92.54/116, fax 312.92.55, în baza unei cereri scrise, adresate directorului Casei de Pensii, fratele Gheorghe Panait, și în care vor fi menționate următoarele: numele, prenumele, adresa, numărul de telefon, comunitatea, stațiunea solicitată, perioada (seria) preferată, numărul de locuri dorite. (G. Panait, directorul Casei de Pensii)

Toți fiii tăi vor fi ucenici ai Domnului și mare va fi propășirea lor" (Isaia 54,13).

Este vremea deciziilor finale. Spre ce școală să mă îndrept? Unde să-mi continui studiile? În ultimii ani, ofertele educaționale au cunoscut o diversificare fără precedent: școli de stat, școli ale bisericii, școli particulare. În rândurile următoare, am dori să vă prezentăm ofertele educaționale ale școlilor adventiste, ca să puteți face alegeri în cunoștință de cauză.

În fiecare an, numărul grădinițelor adventiste a crescut simțitor, în așa fel încât tot mai mulți părinți pot beneficia de un loc de educație adventistă pentru copiii lor încă de la această vârstă.

Așa cum am mai făcut cunoscut, din acest an școlar a funcționat prima școală adventistă primară în spațiul comunității Labirint – București. Școala funcționează cu toate aprobările necesare din partea Inspectoratului și a Ministerului Educației, având o prevedere foarte importantă în statut, și anume că această școală poate deschide filiale în orice localitate din țară, scutind pe cei ce ar dori să deschidă o nouă școală primară de formalitățile juridice atât de complicate. Așteptăm, din București, noi înscrieri pentru clasa I și transferuri pentru clasa a II-a.

Liceele adventiste

Liceul Teologic Adventist din București are 4 clase, în total 100 de locuri. Pentru noul an școlar, am cerut două profiluri noi: matematică-informatică, adică informatică intensiv, și clasă de engleză intensiv. Liceul beneficiază de două laboratoare de informatică cu calculatoare Pentium I și, din vara aceasta, și de servicii de e-mail și Internet 24 de ore din 24. Anul acesta, peste 500 de milioane lei au fost investite pentru a da o nouă înfățișare școlii atât în interior, cât și în exterior. Firma de construcții Concelex, condusă de fratele Pițurlea, a schimbat pur și simplu fața școlii, făcând-o să fie o instituție soră cu I.T.A. Școala a fost ajutată, de asemenea, de-a lungul anului școlar, de firma Relian, condusă de frații Preoteasa.

Liceul Adventist din Craiova are 2 clase, în total 50 de locuri: 1 clasă cu profil matematică-informatică și 1 clasă cu profil teologie. Liceul dispune, ca și cel din București,

de laborator de informatică, internet, bibliotecă, oferă cazare și are acces la sala de sport a liceului vecin.

Liceul Adventist din Cluj are 1 clasă, de limba română, cu 25 de locuri, profil teologic. Dotările sunt asemănătoare celor din celelalte licee adventiste.

Date privind admiterea în liceele și școlile postliceale adventiste

Înscrierea va avea loc în perioada 8-10 iulie. Așteptăm înscrierea prin telefon, la secretariatele liceelor, imediat după examenul de capacitate, iar înscrierea propriu-zisă cu dosarul complet, pe 10 iulie, pentru cei de la distanță. Proba de religie va fi susținută pe 11 iulie. Pentru această probă, candidații sunt invitați să pregătească tema: „Viața și lucrarea Domnului Hristos oglindită în cele patru Evanghelii”.

Școala Postliceală Sanitară din Brăila și Școala Postliceală de Asistență Socială din Cluj au câte 1 clasă de 25 de locuri. Examenul de admitere se va susține în luna septembrie.

Admiterea la facultățile din cadrul Institutului Teologic Adventist de la Cernica

- Facultatea de Teologie Litere are 25 locuri la învățământ de zi, 15 locuri la fără frecvență. Disciplinele de examen sunt: limba și literatura română (scris), cunoștințe biblice (scris), cultură generală și limba engleză (oral).

- Facultatea de Teologie Asistență Socială are 25 locuri la învățământ de zi. Probele de concurs sunt: psihologie (scris), test de aptitudini.

- Facultatea de Management are 25 locuri la învățământ de zi și 15 locuri la fără frecvență. Probele de concurs sunt: economie (scris), test de cunoștințe de specialitate.

- Facultatea de Teologie Pastorală are 20 locuri la învățământ de zi și 10 locuri la fără frecvență. Probele de concurs sunt: cultură generală și limba engleză (oral), cunoștințe biblice (scris), limba și literatura română (scris).

Pentru Facultatea de Teologie Pastorală, perioada de examen este 4-6 septembrie 2000. Pentru celelalte facultăți (Litere, As. Socială, Management), examenele vor fi susținute în cursul lunii septembrie, la o dată care va fi precizată ulterior.

Gheorghe Modoran, directorul Departamentului Educație al uniunii

Departamentul Educație al Uniunii de Conferințe și Liceul Teologic Adventist din București angajează persoane pentru următoarele posturi:

1. Departamentul de Educație, Uniunea de Conferințe – secretar de birou

Condiții: • cunoașterea limbii engleze pentru corespondență, traduceri și conversație, • utilizarea calculatorului.

Data concursului: 17 iulie 2000.

Se preferă candidați din București sau cu locuință sigură în București.

Dacă postul nu va fi ocupat, concursul se va reprograma pentru data de 30 august, la sediul uniunii, str. Plantelor nr. 12.

Înscrierile pentru concurs vor fi primite imediat după data publicării anunțului, la sediul uniunii, tel. 01/ 312.92.54.

Dosarul de înscriere va cuprinde: • Copie după actul de studii, • Curriculum vitae, • Recomandarea pastorului.

2. Liceul Teologic Adventist București – doi pedagogi băieți

Data concursului: 28 august 2000, la sediul liceului, din str. Vitan Bârzești, nr. 11, tel. 01/3345015.

Se asigură salariul unui profesor plus masa și cazarea gratuite în liceu pentru cei care au nevoie de cazare în internat. Așteptăm oferte și din provincie. Pe lângă calități spirituale și de lideri, se cere și vârsta de minimum 25 de ani.

- Profesori de informatică
- Profesor de biologie
- Profesor de geografie
- Profesor de limba engleză
- Profesor de socio-umane (psihologie, filozofie, logică)

Gheorghe Modoran, directorul Departamentului Educație al uniunii

Convenția de Educație

7-9 aprilie 2000

Institutul Teologic Adventist (ITA) – Cernica a fost gazda celei de-a treia Convenții Internaționale de Educație, care s-a bucurat de prezența la vârf a factorilor de răspundere din domeniul educației adventiste – directorul Departamentului Educație al Conferinței Generale, Humberto Rasi, și directorul Departamentului Educație al Diviziunii Euro-Africa, Roberto Badenas. Au participat peste 75 de persoane: profesori adventiști și ne-adventiști de la cele trei licee adventiste din București, Cluj și Craiova, profesori universitari de la Institutul Teologic Adventist, profesori, educatori și învățători adventiști, care predau în învățământul de stat, precum și directori ai Departamentului Educație de la conferințe.

Lucrările Convenției de Educație au început prin cuvântul de deschidere al președintelui Uniunii Române, fratele Adrian Bocăneanu, care a fost prezent la lucrările Convenției pe toată perioada desfășurării acesteia.

Obiectivele majore ale Convenției – prezentate de fratele Humberto Rasi – au fost:

1. dobândirea unei perspective globale a dimensiunilor educației adventiste,
 2. prezentarea de modele și metode prin care convingerile și valorile creștine să fie transmise elevilor și studenților din școlile adventiste,
 3. îndrumarea elevilor de către profesori pentru a-L accepta pe Isus Hristos ca Mântuitor personal.
- În prima prelegere a convenției, dr. Humberto Rasi a expus filozofia

și obiectivele educației adventiste. S-a afirmat că adevărata cunoaștere a lui Dumnezeu, prietenia și părtășia cu Isus, prin studiu și servire, dezvoltarea unui caracter, având ca model pe Isus Hristos, reprezintă sursa, scopurile și ținta educației adventiste.

Programul dimineții de Sabat a debutat cu un raport al directorilor liceelor adventiste și al directorilor Departamentelor de Educație de la conferințele în care au fost înființate grădinițe și școli. Au fost prezentate realizările școlilor adventiste, perspectivele de dezvoltare, dar și problemele cu care se confruntă unele licee privind spațiile de învățământ, dotarea, precum și nevoia completării catedrelor cu profesori adventiști.

Rapoartele au scos în evidență și o premieră în domeniul educației adventiste, și anume deschiderea primei școli primare adventiste în cadrul comunității Labirint din București. Sperăm ca această inițiativă să fie preluată și de alte conferințe, mai ales că statutul juridic al acestei școli permite deschiderea de filiale în orice localitate din țară, scutind astfel parcurgerea unui drum birocratic anevoios și costisitor.

După predica de dimineață din Sabat a fratelui Humberto Rasi – motivatoare și inspiratoare, privind educația adventistă – a urmat prezentarea de către fratele Roberto Badenas a școlilor din Diviziunea Euro-Africa. Au fost subliniate atât realizările deosebite, cât și dificultățile cu care se confruntă unele școli adventiste din Europa din punct de vedere financiar. Apoi, fratele

Humberto Rasi a prezentat sistemul mondial de educație adventistă. Cadrele didactice prezente la convenție au avut prilejul să cunoască, în urma prezentării expunerii de diapozitive și video, principalele școli care funcționează în largul câmp al Conferinței Generale.

Pentru profesorii participanți, Departamentul de Educație al Uniunii Române a tradus și pregătit un material valoros, care cuprinde – pe lângă aspectele teoretice, cum ar fi filozofia și obiectivele educației adventiste, trăsăturile distincte ale educației adventiste, codul etic pentru profesorii adventiști – și aspectele practice privind integrarea creștinii în predarea literaturii, matematicii, istoriei, muzicii, artei, informaticii, limbilor moderne, dezvoltarea personalității etc. S-a subliniat nevoia ca, în predarea acestor discipline, să se identifice și să se sublinieze idei, atitudini, valori creștine care să fie expuse o dată cu prezentarea informațiilor și cunoștințelor de la disciplinele amintite.

Convenția s-a încheiat cu un moment festiv: decernarea a 15 distincții pentru profesorii care au activat pe o perioadă de mai mult de cinci ani într-o instituție adventistă și decernarea unei distincții deosebite singurului profesor, Adalbert Orban, cu cea mai mare vechime (zece ani) într-o instituție adventistă de învățământ din România.

Gheorghe Modoran, directorul Departamentului Educație al uniunii.

Așa cum ați observat, acest număr al *Curierului Adventist* este consacrat în cea mai mare parte celei de-a 14-a Sesiuni a Adunării Generale a Uniunii Române, un eveniment care are loc o dată la cinci ani. Pentru că de data aceasta nu am inclus un cuprins, să trecem în revistă împreună o parte dintre articole.

Trei reportaje sintetizează, din perspective personale, programul celor două zile (26 și 27 aprilie) ale lucrărilor propriu-zise ale adunării. Raportul președintelui aduce o amplă trecere în revistă, precum și o evaluare a lucrării bisericii din țara noastră în ultimii cinci ani. Sunt analizate viața corpului credincioșilor și cea a bisericii locale, activitatea departamentelor și instituțiilor bisericii, precum și crearea de punți către Biserica Adventistă pe plan internațional și către societate. Urmează raportul secretarului și cel al trezorierului, care aduc date concrete, statistice.

Un grupaj de trei declarații adoptate de Adunarea Generală reafirmă poziția bisericii față de jocurile de noroc, față de publicitatea pentru alcool și tutun și în ce privește respectul și bunăvoința între creștini.

Două predici, rostite de frații Miroslav Kis, profesor de etică la Universitatea Andrews, și Ulrich Frikart, președintele Diviziunii Euro-Africa, sunt o hrană spirituală bine venită pentru întreaga biserică din țara noastră.

În numărul următor, câteva articole despre a doua venire a Domnului Hristos ne vor ajuta să punem accentul acolo unde trebuie – ce înseamnă a fi adventist de ziua a șaptea în anul 2000.